

૨૫૨
મજમુએ વાવેલા

ઉર્ફ

રીવાયાતે કંબલીશાહ

આ ઓપડી સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ માં કાયદાપ્રમાણે રજીસ્ટર
કરાવી છે અને તેના તમામ હકો જમનાદાસ
ભગવાનદાસ કંપનીએ પોતાને
સ્વાધીન રાખ્યા છે.

૭૬૩૯

મુ બાઈ

સ્વદેશપ્રકાશ પ્રેસમાં છાપ્યું.

ઇ. સ. ૧૮૮૫.

કીમત ચાર આના.

જો તમારા દીલને ખુશી કરવું હોતો નીચે લખેલી ચોષડી ખરીદ કરો.

ગુલીસ્તાને રામ.

લાગ પેહુલો.

(કે જેની અંદર પ્રખ્યાત માનારીના ગાયનો જેવાં કે જાત જાતની નવી ઇશકીયા મઝલો, કુમરીઓ, લાવનીઓ, હોરીઓ વગેરે સમાવેલાં છે; કે જે હજુ સુધી છપાયાં નથી.)

૭૭૦૨

કીમત ફક્ત ત્રણ આના.

નવે ખેલ—નવો ખેલ— આખો ખેલ.

ગુલીસ્તાને ખાન્દાને હામાન.

(આ ખેલના ગાયનો છપાયાં છે પણ શેઅર અશઆર પ્રખ્યાત સાથે આખો ખેલ હજુ સુધી છપાયો નથી, અને આખા ખેલની ચોતરફથી માગણી હોવાને લીધે અને વળી કેટલાએક હમારા મીત્રોની ખાસ ફરમાસથી છપાવી બાહર પાડ્યો છે, જેની ખુબી જે લોકોએ ખેલ જોયો છે તે જાણે છે.)

કીમત ફક્ત ચાર આના.

ફસાનએ અજાયબ.

ઉર્ફ

જને આલમ વો અન્જુમન આરા.

કીમત ચાર આના.

પ્રગટ કરનાર—

જમનાદાસ ભગવાનદાસ કુંપની.

કેકાણુ જુલેશર મુબબ.

રીવાયાતે ઝરીક.

યા અલી મદદે.

ખીસ્મીલ્લા હીર રહમાંનીર રહીમ.

૭૬૩૯

૧

મોમેનો આ દહોગમ પહોચે સલામો અલેક,
કમ્મલી શાહસે અહમ પહોચે સલામો અલેક;
કરતા હયે રાવી યહાં હાલે શહીદાં બંયા,
અસ્મ રયાં સર હો ખમ પહોચે સલામો અલેક;
દીવસે હો યાદે ખુદા કીજીએ માતમ અદા,
હયે પેહી હુકમે કલમ બહોચે સલામો અલેક;
ઊરકે હો ખાચેસ ન જાત હયે વહી વાલા સીદાત,
કયા વો સહે હયે અલમ પહોચે સલામો અલેક;
રોક લે ખામાં ઝરીક ગમસે હયે ઝારો નહીક,
અખ નહી તામે રકમ પહોચે સલામો અલેક.

૨

આપા માહે મોહરમ બેલાશક ગમ મુબારક મુબારક મુબારક,
ખડો ફાતેહા યાસીં તખ્તારક ગમ મુબારક મુબારક મુબારક,
પહેલી તારીખ નાહે મોહરમ જમા હોતે હયે સખ જન્મા આદમ,
ખર ફલક કહેતે જુમલા મલાયક ગમ મુબારક મુબારક મુબારક,
ચેહ નીદા અરશે આઝમસે ઉસચાં હોતી હયે કુલ ખલાયેકકો હરચાં,
તાઝીયા કરતે રીદવાંનો માલેક ગમ મુબારક મુબારક મુબારક,
માતમી પહેન પોશાક અફસોસ આ મદીનેમે સખ અહેલે શીરદોસ,
કહેતે રોઝએ ખાતુપે સર રખ ગમ મુબારક મુબારક મુબારક,
ઉઠો અયે ફાતેમાં ખીનતે અહમદ હયેગી માતમે સરવરકી આમદ,
નીકલે બા જૌહરે અસ્ક યસ્મક ગમ મુબારક મુબારક મુબારક,
રૂયે કીરતાસપર હાલ તાહરીર કયું અદા હોવે ગમ હાયે શખ્ખી,
સર કલમકા કલમ કી હયે કઝલક ગમ મુબારક મુબારક મુબારક;
લખોહે માહકુઝ પર ચે લીખા હયે શશ જહતમે ચે ગમકી સદા હયે,
દેખો દીલકી લગાકે ગર અયેનક ગમ મુબારક મુબારક મુબારક,
યાને ખરરૂયે શાહે શહીદાં સીતક દીલ સાથ હરદમ અઝીઝાં,
ખડ દરદ ઔર સલવાત સદલક ગમ મુબારક મુબારક મુબારક.

इमेजे अन्दा उरीडा हये मुजपर शहरे मम्पछमे हये नाम अशहर,
मम्पछमे अडा हु मुजे जीरक गम मुजारक मुजारक मुजारक.

शहरे मम्पछमे हये आशकारा छायावाला मछ्छा हमारा,
अहता ठोकरसे इस्तमके मारा काये हयेमतमे जमशीदा दारा;
साडीने छीन्ह इमेओ म्पारा करता छस जल हये आकर नजारा;
दहत फास्वरमे शोहरा हमारा सुन फरीस्तेने खुं कर पुकारा;
सज नवांमईका वां हये हारा यमके यक्यालका हये सीतारा;
आरमां अम हो करता हये हेरा उस भेलेलेके हरदम नजारा;
क्या ये जनत अरये जमी हये हर मकांसे अयां नकशेयी हये;
समी कहते यकी हये यकी हये गोरे मल्लांकी मरछद सहरा;
आहु कर आलो इस्तम नरीमांत्तामो हस्तेन्द यार आग अकशो,
उस भेलेलेके हरकुया हर भीयां नकशे अयेवां हये दरयेक प्यारा;
हये पले पीलतन पहेलवां मस्त दस्त अरदार हम हये अपरदस्त
दहत अकलाकली हो गये परत दतलका सुन हमारे नकारा;
मत अकी कावा अहरा सीयाग और हेमो हरराश हये तुस करगअर,
अलता छस जग्ये फीरका नही और हये नवांमईका अस हजारा;
हये इरेमुज गोदरओ गु-तुम और पीरानो वेशाहो आहन,
आरमां मेऊनो कावा हरदम हये मगसरां उडाने धुलारा;
क्या जमादार सुमेदार हवाजदार और सीपादीनी हये गुग नदर,
उस भेलेलेके नाकेपे तैयार भागे दहशतसे जोरो सीकारा;
हये छायाहतमे मशहुर यकता और सप्पावतमे उरके न हमता,
या सप्पावतको छातीम जे करता उसी मरछदका आके तमारा;
आलेमो शीका हां और शायेर नामवर उस भेलेलेके अहर,
और फुकराये कामील कलन्दर हये वेलायत काले कुस्त आरा;
ये उरीड हयेमा भेलेसुर वाला उस भेलेलेके मस्कन हये हाता,
हये दहशत आहुको दुआला शेर हये गोया सअई हो धारा;

गोरे मुछाटे भेलेलेका अप्पाडा नीकला,
हेम दहशतसे मुजवरका हये आडा नीकला;
आयेये मम्पछीशा जमनके आसुरआना,
आपरश हेमेतो मुरगांका थुडाडा नीकला;
आप दादाके तरह कयुं नही भेलेनत करता,

યે મુળવર લો ફક્ત ખાતેકો બાડા નીકલા;
 હજીને કરનેકે લીચે આચે હંચે ચે કમ્પવશા,
 દેખો આહીસ્તાસે ચે ખાતકો તાડા નીકલા;
 ખેલના છોડકે અખ સારે જુગારી ભાગો,
 સુનને હંચે તુમકો પકડનેકો હંચે ધાડા નીકલા;
 ઇરકે ભાઇ હંચે સખી દેખીએ દુખલે પતલે,
 ચેક મુળવરની ફક્ત બંચેસેકા પાડા નીકલા;
 નહી કમ હંચે ચે મુળવરની જવાં મરદીમે,
 આરને મુગલોકો ચેહ લેકે કુડાડા નીકલા;
 આચે શાદીકા મુળવરકે સુનાને અહવાલ,
 ઇસ્કી કીસ્મતસે યાં ગમકા પવાડા નીકલા;
 ઇસ કદર મુમલોકો મોહોરમમે હંચે સુખી મારે,
 છોડ મજમામકે બાડીકો હંચે ખાડા નીકલા;
 દુમ અમર હોતી મુળવરકો તો ઉલ્લુ કહેતે,
 ખાખતસે ઇરકે કસ્ટર દુમમે હંચે આડા નીકલા;
 સુનતેહી અપની રીવાયતકો ઝરીફિ ઝારેખ.
 દીલમે દુશ્મનકે હંચે દરશતસે દડાડા નીકલા;

૫

આનંદ મોહરમકા અજી દેખીયો ખાલા નીકલા,
 યા મુળવરની કી હંચે નાકમે ખાલા નીકલા;
 સે સીપારેકો બગલમે હંચે ચલા શર્મ નહી,
 કયા જુડાપેમે ચે પડનેકો અલાલા નીકલા;
 બાપ દાદા બે તેરે પીતેચે ફેની તાડી,
 ઉન્ના બેટા હંચે તુ અખ પીને મસાલા નીકલા;
 અસ્લ ઘાટી યા મુસલમાન બનાચે તુજકો,
 બેટકો કહેતા હંચે બાહેર તુ કસાલા નીકલા;
 દુરસે સમોમે લખતે હંચે મુળવરકે હમ,
 દેખો આખેર ચે મેરે સાલેફા સાલા નીકલા;
 ચોરે હંચે સારે મુળવર ચે મુળવરકે ઉપર,
 આયા સીદીકા પડા ઇસ લીચે કાલા નીકલા;
 કરકે ચોરી ચે મુળવરનેબી ખાયા ફટકે,
 બખ બગલમેસે જુલે લાલકા થાલા નીકલા;
 રં કાયેદે કે હંચે ઉપર દેખો મુળવરકી તઝર,

ખચેઠને છાંજી મીઠી ગાંડમે દાલા નીકલા;
દીલે આદામે લગાનેકો ઝરીફેઝારેખ,
દેખો ખામેકા લીચે હાતમે બાલા નીકલા;

૬

લેકે જળ કમ્બલીશા દીનકો ઝન્ડા નીકલા,
ગર્મ આપાથા અદુ સામને થંડા નીકલા;
ગાલીયાં દેકે ઇસે બાગીયો અચે કમ્બલશા,
મારનેકો ચે મુઝવર લીચે દંડા નીકલા;
યાં તલક દેખો મુઝવરકો ગરીબી આઈ,
ખરતના ગીરવી રહે ખેચને હંડા નીકલા;
અચે મુઝવર ચે સુનો ચૈદમી સદીકાં ખંચા,
રાતક પેટસે લેસેકે હંચેઅંડા નીકલા;
તાંચ લે ધરપે મુઝવરકે અખ આપા હચે ઝરીફે,
બદલે સામાનકે ચેક બંગકા કુંડા નીકલા.

૭

મેલ કમ્બલકા લીચે ખાદીમે બન્દા નીકલા,
મર ગયે સારે અદુ કોઇ ન બીન્દા નીકલા;
દેખનેકે લીચે શમ ગસ્ત મુઝવર તેરા,
શમઅ લે હાથમે હરચેક થા અંધા નીકલા;
બચ્ચે કરનેકો મુઝવર થા ખીઠાયા બચેદે,
દોનો તો સડ ગયે ઔર તીસરા ગંદા નીકલા;
મરતે ઇન્સાન વખાસે તો ચે કહેને મસ્સાલ,
બુકે મરતેથે મીઆ શુક હચે ધંધા નીકલા;
ચેક દીનમે ચે મુઝવરકો હુવે લડકે તીન,
સુંગા ચેક બહેરા દીગર તીસરા અંધા નીકલા;
ગર ચીડીમાર નહી હચે ચે મુઝવર તો બલા,
ઇસ લીચે હાથમે શીર લેકે ચે ફન્દા નીકલા;
આખરવાલેકા લડકા ચે મુઝવર થા મગર,
બદકી સોખનમે રહા ઇસ લીચે અંધા નીકલા;
સુનકે અરાઆર ચે રંગીકુ તુમારે અચે ઝરીફે,
ચોપડી બાંદ લીયા ખઓફસે રીન્દા નીકલા.

યેક હજમ બગલમે લે પીટારી નીકલા,
 ઉસ્કુ કહેતા હયે મુજવર યે મદારી નીકલા;
 હમ સમજતેયે મુજવરભી સગે બેદુમ હયે,
 કાન છોટે હંચે મગર ખુબ શીકારી નીકલા;
 નઓ જવાં શઓકસે જતા હયે જો ચંદુ પીને,
 ચંદુ યેક ચીન પીયા હોકે અઝારી નીકલા;
 યક ન યક આકે કરઝદાર પકડ અચેઠા હયે,
 ઘરમે ગર આ ગયા ચીના તો ભંડારી નીકલા;
 દોનો ફરઝન્દ મુજવરકે બંડે ખખ્તાવર,
 ખડા હુચાયા મગર છોટા જુવારી નીકલા;
 સુનતે હંચે આપ વો દાદાથે સખ ઇસ્કે ઝરદાર,
 કયું ઘરાનેમે મુજવર ચે બીકારી નીકલા;
 હમને જનાયા મુજવરકી હયે ઈઝઝત નવટાંક,
 હલકા સમજેયે મગર તોલમે ભારી નીકલા;
 સભી કહે તેયે મુજવરકે તંછ ઈરાની,
 હમને તહકીક કીયા જખતો ખોખારી નીકલા;
 હમ અને કમ્બલીશા ગમમે શહીદોંકે ઝરીફ,
 કોઈ સંઘ ભૂત કોઈ બનકે પુજારી નીકલા.

૯

પીતના યાંકા મુજવર હયે જાડા, બયેસકા ગોયા અચેઠા હયે પાડા;
 માદે શીર જતા હયે ઘેડવાડા, ઇસ મુજવરકે મુહપરહી ઝાડા—કીતના.
 સમને હયે ખીઠાયા રવારી, ઔર પીછે હયે સારે જુગારી;
 પેલતે હયે જુવા રાત સારી, આજ લાયા હું સરકારી ઘાડા—કીતના.
 ઔન ઇસ્કુ મુજવર બનાયા, ગુસ્લભી યાદ કરને ન પાયા;
 તેહા પડને ફીર કયું ખીઠાયા, સરકો હીલવાકે મંગતા હયે ભાડા—કીત.
 તેકે રખતેયે હમ માલ ઔર ઝર કમ્બલીશા હમ અને ઇસ્કુ દેકર,
 પીલકે હુયોંસે આખર મુજવર ઝીન્દગી આપકી સખ ઉગાડા—કીતના.
 ક રંડીને લંચર ચડાઇ કી મુજવરને ઉસ્સે લડાઇ,
 ડા દે રાત ભરકી કમાઈ તાનકર ઉસકી સાડીભી ફાડા—કીતના.
 કહી જખ વો રન્ડી ખીગડકર ભડવે જતા કહાં મુજસે લડકર,
 સ મુજવરકે કુસીયે પકડકર દેખો રંડીને નીચે પછાડા—કીતના,
 ખર રંડીયાં મીલકે સારે આવો ગોદામે બેઠો હમારે;

જાન લેડાતે હયે કમ્બલી પીઆરે ગયે ગરમીકે દીન આયા જાડા—કીતના.
 ખામ કર અયે ઝરીફ અબ્બે મઝકુર સહેરે મુખ્બલમે હથેગા તુ મશહુર;
 હુ ગયે દુસ્મના દેખ કાકુર નઝરઅલી મલંગકા અખાડા—કીતના.

૧૦

બન્નરા હો બન્નરા બોલી ઝયેનબ પોકાર બન્નરા,
 છોડ નગર મદીનેસે આયા બનમે કરબલકે તાંડા ખપાયા;
 દેખો પુત અલીનુજી લુટે બહાર બન્નરા—બોલી
 અબ્બે ગમકી ઘટા આજ છાઇ,
 ખીજલી ચમકી સીતમકી સમાઇ;
 બરસન લાગી ઝડી ચસ્મતરસે શરાર બન્નરા—બોલી.
 ખેપ લાદી કઝાને ઉમરકી,
 રાહ તઅે હો ચુકીથી સફરકી;
 શીમરે કઝાકને કી હયે સીના ફેગાર બન્નરા—બોલી.
 ઝબહ નાયેક હુવા જબ ઝમીપર,
 હયે શફક ખુન ચરખે બરીપર;
 ક્યું ન થર આ રહે અરે પરવરદીગાર બન્નરા—બોલી.
 ઝોહરકા વખત રોઝે વુમાથા,
 ટાંડા ઝાલમને કરબલમે લુટા;
 ગહા ઉસ્તર બનજ ગન્જ નાયક સવાર બન્નરા—બોલી.
 તીશના લબ અરગરે નીમઝકો,
 નાકદ અકબર જે નાયક જવોકો;
 ગુલસે સીનેમે સદહા થે પઅેકાને ખાર બન્નરા—બોલી
 રાજ વનતે દુલારા થા કાસમ,
 સરખે સહેરા બંધા હાત ખાતમ;
 થાવો રેતીમે ગલતાં શહે ગુલોઝાર બન્નરા—બોલી.
 દેખો ઝાલમને રખ દીલમે કીના,
 હાયે અફસોસ શાહે મદીના;
 તેરા નાઝુક ગુલુપર હયે બન્નરકી ધાર બન્નરા—બોલી
 અલી અખાસ કુન્બા લુટાયા,
 જબકે દરીઆપે ખાઝુ કટાયા;
 બરછી અકબરકે સીનેસે હો ગહ પાર બન્નરા—બોલી.
 જલતી રેતીપે ખીખરે જવાહર,
 લાલો પાકુત થે નારી અતહર;
 સરથે નઅાકે સીનાપર ખગરદો ગુબાર બન્નરા—બોલી.

કુકતીથી જો કુખરા દુખ્યારી,
 બનમે કરબોબલાકે ખીચારી,
 કાં મયો મેરે વાલી મેરે ગમ કુસાર બન્નરા—બોલી.
 ક્યા કંઈ મુજકુ દેખત નહી હયે,
 ભારો અતહર કંઠી સર કંઠી હયે;
 તન્પે ઝખ્ખા હયે જુસ્કે બેહદો શુમાર બન્નરા—બોલી
 છીને ચાદર બન્નરનકા હાથે,
 પુતકે કાન નાઝુદ દુખાયે;
 લીનો બાલી સખીનાકી બાલી હુતાર બન્નરા—બોલી
 હાયે ઉજડા સોહાગ હયે રંડાપા,
 આગ ખીમેકો જાલીમ લગાયા;
 ગમમે નલતા જગર મેરા લહેલો નહાર બન્નરા—બોલી.
 તઓકે આખીદ ગુલુ નેજા ભારી,
 હયે જો ખીમાર તીસપર એ ખારી;
 ચલે હાતોંમે જીટાકી પકડે મોહાર બન્નરા—બોલી.
 બેવતન હાયે મુજકો ચેકાનો,
 ભારો બાઇ ન દેખને દીને;
 આલે અહમદકા ક્યા હયે યે ઇઝઝો વેકાર બન્નરા—બોલી.
 કુખખે અહમદી હયે સબી હમ,
 મુદમસે દરગુઝર કર તરાહ હમ;
 મુદકારે અલીકો તુ દીલમે ખીચાર બન્નરા—બોલી.
 ખુસ્તાને મહોમદકો પીરાં,
 કાનો અદકીશો બેદીનો ઇમાં;
 જુએ આપના કીયેથે જો કઓલો કરાર બન્નરા—બોલી.
 આઓ અરગરકો ગોદીમે લેકર,
 જાઓ હમકો તસલ્લી તો દેકર;
 કર લો બાલી સખીનાકો અપને પીચાર બન્નરા—બોલી.
 હાયે જાઉં કીધર આજ બાઇ,
 જુટ મછ બનમે મેરી કમાઇ;
 જાનો દીલ ક્યું ન તુમપે કંઈ મ'એનીસાર બન્નરા—બોલી.
 બન્દા અજ ફઝેજે લસ્સાં રકમ કર,
 પડકે સલવાત શાહે ઉમમ પર;
 કહેતા હરદમ અરીફે દીલે બેકાર બન્નરા—બોલી.

થા મુજવર બે નામવાલા ખુબ મોહરમમે કરતાં ઉજાવા;
 કયા મજબુ ઈસ્પે અલ્લાહ દાલા ઈસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 ખુબ જુના મકાંથા અઝીઝા તોડ કર ઉસ્કો દેખો ચે નાદાં,
 કરદીયા કયા મકાં તેહો ખાલા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 મેદનીકા જમા જો થા પયેસા ચાર કોડી મગર ઉસ્મે ખરચા,
 બાકી પછસે કીયા એક નીવાલા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 દેખલો કામ હયે સખ અધુરા પયેસે હોવે તો હો કામ પુરા,
 ખપ ગયા લકડા ચુના મસાલા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 લકડીવાલા ઉંધર બોમ મારે રેતે મઝદૂર હયે સખ ખીચારે,
 બયેશ દરવાઝેપર ચુનેવાલા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 ફેરે ખાતાં કોઇ બયેશ દરપર છીપતા શીરતા હયે ઉન્સે મુજવર,
 મીલગયા શીરતો કલકા હવાલા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 કામાટન ચાર બેગારી મીલકર કહેને પછસે દે દામન પકડકર,
 બદલે પછસોંકે દેતા હયે ટાલા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 દે રૂપય લાકે કડીયેકો દોચાર વારતે તેરે મઝે દેખ અબે ચાર,
 ખરતના ગીરવી રખ કર નીકલા ઈસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 ચેક દો ધરપે બેગારી આવે ધુમ પછસેકે ખાતેર મચાવે,
 માર કર ઉસ્કો વાંસે નીકાલા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 રેશનીબી બહોત કમ હયે જાની ભર દીવા ગલાસોમેખાની,
 તેલ હોવે તો હોગા ઉજાવા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 સુતકે અપની રીવાયતકો ચેકબાર બાદ મોહરમમે કરતી હું તૈયાર,
 કહેતી હયે ચું મુજવરકી ખાલા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 દાગીને રખકે પછસે લેઆયા શેકડે થે રૂપીએ અપાયા.
 પાની પીને નહી એક પીયાલા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 રખને શરબતકો હાંડા નહી હંચે રખખા હાંડીમે ખીજડા ચંકી હયે,
 મારવાડીકે ધરમે હય થાલા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 જોકે કપડે હય પહેના મુજવર પગડી ગીરવી રહી ટોપી સરપર,
 હોવે નીલામ કપડે દુશાલા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 ઇસ મોહરમમે પછસે જમાવો જુસ્કુ દેના હય જુસ્કો ચુકાવો,
 મત કરો ઉન્સે હીલા હવાલા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 સ્ના રૂપયેમે કરો જુસ્કુ તૈયાર બાદ મોહરમમે પચેસોંકા ચેકરાર,
 મકકા દેખો ફેંકાયા જાલા ઈસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 હમ નહી દામમે ઇસ્કે આયે ફાયદે ઇસ્ને સદહા બતાવે,

મકસે ઇસ્કે અલાહ સંભાલા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
ખન્દા ઉસ્તાદ મેરે અઝસે બિન્કા શાગીર્દ હું બનો દીલસે,
હયે ઝરીફે સુખનવર નીરાલા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;

૧૨

દેખો યારો યે કયેસા ઝમાના કમ્બલીશા હમકો સમગ્ગ દીવાના,
કોઇ અખતક ન હમકો પીછાના હમ તો હયે ઇસ મુગ્ગવરકે નાના;
સુખકો શહેરે મમ્મખમે આયે પાંડુ દુખતે હયે શીર શીરકે હાથે,
હું કર ઇસ્કોખાના ખખાના હમતો હયે ઇસ મુગ્ગવરકે નાના;
શામકે વખત નાકેપે આયા ચેક ખુડીયાને હમકો ખતાયા,
ખડી મેહેનતસે પાકર હીકાના હમતો હયે ઇસ મુગ્ગવરકે નાના;
ઘરમે બન તેરે જલદી ખખર કર આજ આયે હયે નાના સફરકર,
નાની હયે તેરી ગમગી સુનાના હમતો હયે ઇસ મુગ્ગવરકે નાના;
ગેશ મંગવાકે જલદી પકાવો છુકે નૂના હયે ખાના ખીલાવો,
બાદ ટીજે પલંગપર ખીછાના હમતો હયે ઇસ મુગ્ગવરકે નાના;
જલદ નાનીકો તેરે નલાહકર કપડે પહેનાકે દુલહન બનાકર,
છોડકર ઘરમે બાહરે હું બના હમતો હયે ઇસ મુગ્ગવરકે નાના;
સુખકો હોગા શીર ચેક લડકા અયે મુગ્ગવર તેરેસેબી અચ્છા,
લેકે ખન્ધપે ઉસ્કો ખીલાના હમતો હયે ઇસ મુગ્ગવરકે નાના;
તેરી નાનીતો અખ મર ગઇ હયે હાથે અચ્ચેકા હોટોપે જી હયે,
દુધકે બદલે તાડી પીલાના હમતો હયે ઇસ મુગ્ગવરકે નાના;
બાદ એક ચાર પાંચ મંગાકે દાલ મુરદેકો ઉસપર બંધાકે,
ઈસ અલાવેમે ઉસ્કો જલાના હમતો હયે ઇસ મુગ્ગવરકે નાના;
ખુખ ફરખા વો લડકા હુવા હયે જીતેજી દેખો ગોયા મુવા હયે,
ગોર હંથે ઉસ્કે તંબ ચંડુખાના હમતો હયે ઇસ મુગ્ગવરકે નાના;
દુસરી શાદી શીર હમ કરેગે ઉસ્કુ હમરાહ હમ લે ચલેગે,
તુહી ચલકર મધેપે ખીઠાના હમતો હયે ઇસ મુગ્ગવરકે નાના;
અયે મુગ્ગવર અગર કોઈ તુજસે નામ ગર તેરે નાનાકા પુછે,
હયે નઝરઅલી ઉસ્કો સુનાના હમતો હયે ઇસ મુગ્ગવરકે નાના;
જખ લીખા હયે ઝરીફે યે રીવામત અયે મુગ્ગવર નહી કુચ શીકાયત,
મેરા મતલખ હયે સખકો હસાના હમતો હયે ઇસ મુગ્ગવરકે નાના.

૧૩

યે મુગ્ગવર મરારે વાવયેલા,
દોસ્ત આપના થા યાંકા મુગ્ગવર સુનતે હયે આજ સખકો ગયામર.
ઉસ્કે માહતમમે કમ્બલીશા મુઝતરરે હાથે વાવેલા—યે મુગ્ગવર.

યારો જીસદમ મુજવર ખીચારા ચાર પાછપે ટાંગે પસારા,
 મરકે દોઝખમે આખર સીધારારે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 જનઓ મસજીદમે યારો ખખર દો લાઓ તખ્તો જનાઝવો હરદો,
 ઇસ મુજવરકો તખ્તેપે ધરદોરે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 લે જનાઝા ચલો બાજમાઅત પડીયે સખ મીત્રકે કલેમા શાહદત,
 કમ્બલીશાહ ઇસ્મે હયેગી શઆદતરે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 ઇત્તેમે આથે દો મારવાડી ઉન્કે હમરાથી ચેક પીટારી,
 ગીરવી રખખાથા સારે સવારી રે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 કહેના હયે મારવાડી અઝીઝો છે રૂપયેમે ગીરવી હયે દેખો,
 સખ મુસલમાન દેકર છોડા લોરે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 દેખો ચીલકા રહા હયે ભંડારી મેરે પીઠેમે પીતાથા તાડી,
 દો રૂપય ઈસ્મે બાકી હમારી રે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 ચંદુ ખાનેસે આયા હયે ચીનાન્કઝ ચંદુ પીયા એક મહીના,
 મર ગયા ચેતો શીર કઓન દેનારે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 સખ કરજદાર કહેતેયે અથેસા જખ તલક કોઇ જમીન ન હોગા,
 હમ ઉઠાને ન દેગે જનાઝારે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 સુનકે આયા મુજવરકા લડકા ભેજ ચીના ભંડારીકો સમજ,
 તીન દીન બાદ કરદુગા ચુકતારે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 ખીખીકે બંગડીયા જખ ખીકાયે છે રૂપયે દે સવારો છુડાયે,
 છટ્ટી તારીખકો લા ખીકાયે રે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 જખ કંઢી વો જનાઝા ઉઠાએ આગે ઉરકે ચે નઓહા પડાયે,
 જંહા મુરદે જલાતે વાં લાયે રે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 કોઇ કહેતાથા ઇસ્કો જલાદો કોઇ કહેતાથા દરીઆમે ભાદો,
 કોઇ કહેતા કવોંકો ખીલાદોરે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 યારો જલદી ચે પીડા નીકાલો કખમે ઇસ્કે લાશેકો દાલો,
 તોશા જે કુચકે લાયેહો ખાલોરે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 કરકે સખ ક્રાતેહાકા બહાના હો મજવરકે ધરકો રક્ષા,
 ખુજ આચાર ખીચડી દખનારે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 મમમે બયેડી મજવરની માઇ સચ હયે ખીચડી કંઢાસે મકાઇ,
 રોતે હયે બેટા બેટી જવાંઇરે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 મર પકાવે વો યા ના પકાવે બીકબી કંઢી જલ રંગ લાવે,
 તીન દીન હમકો ખાના ખીલાવે રે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 યે મુજવરની યોગે તલેગે બયેદો કમ્બલીશાહ ખાને સીલેગે,

ખા ઝીયારતકા ખાના ચલેંગે રે હાથે વાવેલા—યે મુળવર.
ખતમ કર અથે ઝરીફ અખ યે નમોહા ઝીન્દા ખયેહા મુળવર હયે હસ્તા,
સુનકે વલાહ ખદા નહી હોતારે હાથે વાવેલા—યે મુળવર.

૧૪

આયા માહે મોહરમ અછાજી શોરે માતમ મુળવર મયાજી,
મરગથે હંયે તુમારે અયાજી હમતો આય હંયે તેરે કુપાજી;
ગયે બરસ જો ચયાથે તુમારે હાથે અફસોસ મરકર સીધારે,
તુમખી મરના હયે થેક દીન સયાજી હમતો આયે હંયે તેરે કુપાજી;
સુતો લોગો કુપા હું મંએ ઇન્કા સીલ સીલા ઉસ્કા કહેતા હું ખસ જા,
પહિલે પીલવા વો હમકો હુકાજી હમતો આયે હંયે તેરે કુપાજી;
અપને દાદા અથે માલ તુજ્જર કરતેથે મુલક શીરશીરકે એપાર,
ખજેઝે ખાનેકો એક જા પકાજી હમતો આયે હંયે તેરે કુપાજી;
આઠ ઉસ જાથેપર ઇન્કી દાદી અપને દાદાસે હુમ ઉસ્કી શાદી,
સાત બર રંડીયોકો નયાજી હમતો આયે હંયે તેરે કુપાજી;
તુમતો લખતે જીગર હો હમારે હમતો સગોમે લગતે તુમારે,
કુપા હમકો પોકારો જયાજી હમતો આયે હંયે તેરે કુપાજી;
કમ્લીશાહ આયે હંયે કુચ ખીલાઓ ગર્મ ખીચડા યા શરખત ખીલાવો,
યા ઝરીફ અખ કલમ તો રોકાજી હમતો આયે હંયે તેરે કુપાજી.

૧૫

છાકટોંકુ ખરી તાડી સજ નશોંસે હયે બલી,
કંઘ મદક ઔર કંઘ ચરસ ઔર કંઘ તો ગાંજેકી કલી—છાકટોંકુ.
એલચી ફેની મસાલા ખેવડા રાસી ખરાબ;
કંઘ ખરાંડી કંઘ તો અંખી કંઘ તો બોળ ભંગ ખીલી—છાકટોંકુ.
સાત તાડીકે ચને ઔર કુરમુરે મત ખાઓ તુમ;
કંઘ તો બોમલ કંઘ તો સાઓતી કંઘ હમના તલી—છાકટોંકુ.
દેખો ચંદુખાનેમે મુરદે પડે હંયે જાળજા;
ઓરોંકી ચુતડ ખુજાવે મુહમે ચંદુકી નલી—છાકટોંકુ.
અખ કરં યાસે ખાયા કુચ ઔરોંકી દાસ્તા.
દેખને યારો તમાશા શીરતે હયે હરથેક ગલી—છાકટોંકુ.
આંમ ધો લનકો મસાલા ખુખ ખુશખુકા લગા;
પહેન કપડે પાન ખાકર હોટોંચર ચીરસી બલી—છાકટોંકુ.
જન કપડોંમે લગાહ ફુલ ચોંડેમે ખંધી;
ઇસ્તરીકી ઓહ ચાદર ફાંડને હમડે ચલી—છાકટોંકુ.

દેખતે હંચ તાજ્યા, મરદોડું ધડકે મારકર;
 કોઇ ચંબેલી કોઇ ચંચલ કોઇ ઉન્મે ચુલબલી—છાકટોંકું.
 મસ્તીયાં યારોસે કરતે આડમે મંડવેકેળ;
 સર ખરાહના ખોસા ખાઝીમે ગઇ છાતી ખુલી—છાકટોંકું.
 ગર મીલાં નહિ યારતો યું કહેતી હયે ગમગીન હો;
 કયા ખુરી સાચતમે ઘરસે નીકલીથી ખપ્તાંજલી—છાકટોંકું.
 અશરએ માહે મોહરમમે નહિ ખાતે હયે હમ;
 કયા હયે ખેંગટ કયા હયે ખયેદે કયા હય અખનીકીદલી—છાકટોંકું.
 ખવાખમે અકસર મુખવરકે હયે આતે દોસ્તો;
 કએ તો ગાજર કએ તો મુલી કએ તો સેગટકી ફલી—છાકટોંકું.
 કયા લીખે અહવાલ આગે શર્મ આતી હયે ઝરીફ;
 ચાર આનેકો ગરમ કી સસ્તી મીલતી ખાટલી—છાકટોંકું.

૧૬

ઈસ મુખવરકો હએખત ખડી હયે ઇસ્કી નાની આઝારી પડી હયે,
 રૂબરૂ મએત આકે ખડી હયે બાકી મરનેમે ચેક દોઘડી હયે,
 અયે મુખવર યાં ખયેકે હો કયા જાએ દેખો કહી ફાલ ખુલવા,
 ફાલ દેખેતો યું ઉસ્મે નીકાલા ઇસ્કે સરપે કોઇ દાકન ચડી હયે;
 યા તો સાચા હયે ઇસ્કો પરીકા યાતો આઝર હયે કુરકુરીકા,
 યા તો દરસન હુવા હયે હરીકા યાતો શહતાન દેવી નડી હયે;
 કાલકાદેવી બીલગી હયે આકર દુરગાદેવી હયે નહીતો મુકરર,
 તાડદેવી હયે ઇસ્કો સરાસર ખવાખમે કઇ નઝર આ પડી હયે;
 ઔર હયે માહાલકરમી જેકે નામી પુજતે ઉસ્કો બનીએ તમામી,
 છાકટી બાડીમે વો હરામી ગોસ્ત ખાનેમે આકર અડી હયે,
 યા હનુમાન ગલીકા આકર રાતકો ખયેઠા હયે તેરે ઘરપર,
 સાચા ઉસ્કા પડા ઇસ્કે સરપર ઇસ સખખ તાપ ઇસ્કો ચડી હયે;
 હસ મકામે તુ રહેતા મુખવર હયે મસોખાબી ઉસ ઘરકે અંદર,
 રહેતે હંચે ઉસ્મે શએતાન અકસર તેરે રહેનેકી જે કોઠડી હયે;
 ફાલબી કમ્બીશાહ ખોલતે હયે ફાલમે આયા સો ખોલતે હયે,
 ખેલ મન્તરકાબી ખેલતે હયે યાદ તનતરકી હરએક કડી હયે;
 કયે બજરખન્દબી હમકો હયે યાદ ઔર હયે ઇલમે નઝરખન્દમે ઉસ્તાદ,
 બાદુ તોના હયે મન્તર ખઅસ્નાદ હસ્સે ઇખ્લીસકો તડ પડી હયે;
 લીખ ફલીતા મંએ હસદમ જલાઉ તેરી નાનીકું ઇસ જા ખુલાઉ,
 માર કર ઉસ બલાકું બગાઉ, ખેદકી હાંત મેરે છડી હયે;

જળ બલા ભાગ જાવેગી અયે ચાર કુચ મંએ દુંગા દવા તુજકો તૈયાર,
 બહી હો જાવેગી ખાકે ખીમાર મુદતો મુતમે યે સડી હય;
 શખકો તુ સો ગયા ધરમે જાકર દેવ બેઠાથા છાતીપે આકર,
 હગ દીયા દરકે અયસા મુજવર ભર ગઈ ગુસે સળ ગોદડી હય;
 પાનીમે સંખીયા કો મીલાદે તેરી નાનીકો જલદી પીલાદે,
 શખકો ચાદર ઉડાકે સુલાદે સુખકો ધરમે શીર બોમ ઉડી હય;
 લેઓ આઓ મુજવર કંહા હો તુમકો બખ્શે હયે હમ મહેરબાંહો,
 ખુડા ખાવે તો ઇસ્કો જવાં હો ચલતે ઝાડકી નાદેર જડી હયે;
 જખકે લીખા ઝરીફ યે રીવાયત પાપાભાઇ પડે બા ફસાહત;
 દોસ્તાં ખુશ હુવે સુન નેહાયત હોશ કુલહાસે દોંકી ઉડી હય.

૧૭

અખ મુજવરકી હુઇ ઉમ્ર સાદી ય મસલ સય અકલ ઇસ્કી નાદી,
 તીન તેરા હુવા ખારા ખાટી મુદમે દાલો મુજવરકે માટી;
 દુરસે લેકે આતે હયે લંગર ધુરતા ઉન્કે તંઘ મીસલે બાદર,
 કહતે ઈસ તરહસે સળ કમાટી ઇસ મુજવરકી આંખોમે માટી;
 કોઇ ખીચડાવો શરખત લે આઇ ઉન્કી કરતા મુજવર તરાઇ.
 કહેતે હયે બાટના ઔર ઘાટી ઇસ મુજવરકી આંખોમે માટી;
 કોઇ નરીએલ લે આવે પીઆરે ઉન્કો આંખોમે મારે ઇશારે,
 બોલતે હયે યે કઓમે મરાહી ઇસ મુજવરકી આંખોમે માટી;
 આઇથી રંડી યેક ખુલસુરત દેખો ઉસ્સે કીયા યું શરારત,
 ઉસ્કી છાતીકો દાતોંસે કાટી ઇસ મુજવરકે આંખોમે માટી;
 ફાતેહ પડતે બેઠા હયે અહમક યે મુજવર હયે જાહેલે મુતલક,
 નહી યાદ હયે અલફ બેકી પાટી ઇસ મુજવરકી આંખોમે માટી;
 હયે ઝરીફ ઇસ મુજવરકા ઉસ્તાદ સુનકે રખલે મેરા ફાતોહા યાદ,
 રાતકો બેલમત આઠા પાટી ઇસ મુજવરકી આંખોમે માટી.

૧૮

આજ હયે ઇસ મુજવરકી શાદી અયે મુજવર મુખારક મુખારક,
 કરદીયે જીતેજી દાદા દાદી અયે મુજવર મુખારક મુખારક;
 સુતો અહવાલે શાદી રકમ હયે ઇસ્મે મુતલક નહી પેશો કમ હયે.
 હયે મુજવર બડા નામુરાહી અયે મુજવર મુખારક મુખારક;
 ચાર ઔરત કીયા યે મુજવર દો રહે ઝીન્દા ઔર દો ગયે મર,
 હયે મુખનસકે ધરમે દો માદી અયે મુજવર મુખારક મુખારક;
 શકલ દેખોતો હયે ધનચીડેકી ચાલ દેખોતો હયે હીજડેકી,

મુતમે સારી શહેવત બહાદી અયે મુખવર મુખારક મુખારક;
 રોઝ શકરાનેકે હમકો સેકર સાસકે ધર ગયા યે મુખવર,
 અયેકનેકો ચટાઇ ખીલાદી અયે મુખવર મુખારક મુખારક;
 અયેકે શકરાના ખાને વંહાપર ધીયા દમડીકા આધીકી શકર,
 મોટે આવલમે લાકર મીલાદી અયે મુખવર મુખારક મુખારક;
 સેતવલ્લીમે હમે સાસકા ધર લે ગયા ખાનેકા ધબ્બ દેકર,
 અલ્લે ખાનેકે ગનજી ખીલાદી અયે મુખવર મુખારક મુખારક;
 સુસરેને કર દીયા યુઝીયાફત ખાકે આઇ જવાંધપે આફત,
 હોકે અલ્લખી ઉસ્કો નેહાયત સારી ગનજી વહાપર હગાદી;
 અળસુતો યાંસે દુલેકા મઝકર કયેસા ખાના ખીલાતા હયે લંગુર,
 હાલ ઉસ્કા સુનાતા હયે મન્જુર કબોન અહમકને ઈસ્કો સલાદી;
 ચીની શકરકા ખાના પકાયાં હેલેકા ગોસ્ત તાજા મંગાયા,
 સાલના ઉસ્કા શીકા બનાયા લાલ મીરચી થા દાલા ઝીયાદી;
 સાલના ખાના જે આકે ખાએ પાણી પાપીકે આસુ અહાયે,
 કોઇ કહેતા અથા હાયે હાયે મીરચીઓને તો મુલકુ જલાદી;
 સામને યે મુખવર ખડા હો કહેતા સખ પેટ ભરભરકે ખાઓ,
 મામકો મેહેરખાનીસે આઓ કહેકે ઇસ તરહ સખકો રઝાદી;
 નાખખ ઇસ્લામ પુરેકા આકર કહા નારેલ આવલ મંગાકર,
 જે હયે મામુલ અપના અદાકર હમ ન લેંગે અગર કમ હો આદી;
 મોકના દોતો હયે ચેક જપર લડતે હયે રાતદીન ગુલ મચાકર,
 યે મુખવર તો રખતે હવાપર એક લુચ્ચી હયે ઔર ચેક ફસાદી;
 કડવે ખાતોંકો સખ મેરે સુનકર ખાઓ મીસરી સમજકર મુખવર,
 મુકતમે હમને આ તાઝીયાપર હાલ શાદીક તેરે સુનાદી;
 હો મુખવરની ઔર ચેક મુખવર તીનો હોડેગે શાહદતકો આખર,
 લડ મરીયેક યોગોંકે ખાતર યકને બાઇકો યોગે ચોરાદી;
 કર ઝરીકે અળ રીવાયત યે આખર તુજકો પયેઘાનતા હયે મુખવર,
 અયેકા રોતાથા યેહ સર જુકા કર ઇસ્કો શાદી સુનાકર હસાદી.

દોસ્તોથી નયાઝ હમને માની એક જુની પુરાની દુગાની,
 લેઓ ખાઓ મુખવર યે જની તાઝી લાયા હું ચીકી ગુડદાની;
 કુરમુરે કીબી ચીકી હયે હાઝર કુરમુરેકે હયે લાડુ નવાદર,

કુચતો ખાકર પીઓ ખારાપાની તાઝી લાયા હું ચીકી ગુડદાની;
 ઔર ચીકી ચનેકી હયે તૈયાર ઔર તીલીકી ચીકી મઝેહદાર,
 તુમને રેવડીકી કયા કદ્રમની તાઝી લાયા હું ચીકી ગુડદાની;
 ખાદ લે આયા હું તાડ ગોળે ઔર પકે પકા લાયા તરબે,
 ખાઓ લેકર કરે મેહેરખાની તાઝી લાયા હું ચીકી ગુડદાની;
 હું ખસેરે મંલંગડસે લાયા દાલ ઉસ્મે સીંગાડે પકાયા,
 ટેમરકી કયા લઝઝત હયે જની તાઝી લાયા હું ચીકી ગુડદાની;
 કડે તોડે શકરકે ખનાયા દાલ લકડીમે વોભી લે આયા,
 ખાઓ ઉસ્કો તો હો શાદમાની તાઝી લાયા હું ચીકી ગુડદાની;
 ભજીએ હયે મુંગકે ઔર ચને કે ગોસ્તકે ભજીએ પાપડ તલેલે,
 લો સીંગોલ્યા મુખવરની નાની તાઝી લાયા હું ચીકી ગુડદાની;
 ઔર ભુજેલી કલેજી હયે ખાસી ચાકુ દેખો મજા તુમ જરાસી,
 સાલના ખેચતી હયે હજની તાઝી લાયા હું ચીકી ગુડદાની;
 નાનભી તાઝે નરમા નરમ હયે સમોસે સીખ ગરમા ગરમ હયે,
 પુકની ખાવે તો આવે જવાની તાઝી લાયા હું ચીકી ગુડદાની;
 ઔર હયે નતરાલુ હુડહુડે સંગા ઔર હયે તાઝે ગુલાખી ગંડયા,
 રહ ખાકર હો તેરી દીવાની તાઝી લાયા હું ચીકી ગુડદાની;
 અયે ઝરીફ ચેક દુગાનીમે કયા કયા ઇસ મુખવરકે લાકર ખીલય
 યાદ રખ કમ્લીશાહકી નશાની તાઝી લાયા હું ચીકી ગુડદાની;

૨૦

કમલીશાહ આયે કરતે ગદાઇ ગર્મતર આજ જો કુચ પકાઇ,
 બેજ દે અયે મુખવરની માઇ તેરે જીને ધગડકી કમાઇ;
 દેને ખયેરાત હયે ગર ધરાદા તુજકો હસ્નાત હોગા ઝીયાદા,
 ચેક-કઓડી ન હોવે પરાઇ તેરે જીને ધગડકી કમાઇ;
 ખાદ એક સાલકે તુજકો પકડા તેરી મેહેનતકા દે હમકો પુકડા,
 હો જીલેખી યા હલવા મીઠાઇ તેરે જીને ધગડકી કમાઇ;
 દો ટકે ખરચી હક હયે તુમારા ઉસ્મે પદસા નહી એક હમારા,
 દુધ તુમ ખાઓ હમકો મલાઇ તેરે જીને ધગડકી કમાઇ;
 દીનકો જો જોકે કરતી હયે તુ કાર ઉસ્કી આમદકી ખુદ તુ હયે મુખ્તાર,
 હક હમારા જો શખકી સવાઇ તેરે જીને ધગડકી કમાઇ;
 હમકો આઝાંદ હયે શાહકલન્દર ખીસ્તરે તક નહી હયે મઅસ્સર,
 દે ખીજાને કો હોતો ચઠાઈ તેરે જીને ધગડકી કમાઇ;
 ચેક બદના હયે ઔર ચેક પીઆલા ચેક ખાખુને હમકો દીલાયા,

અમ તુ કરવા દે ઉસ્કુ કલાઇ તેરે જુને ધગડકી કમાઇ;
 ચેક દે દસ મીલેગે હશરમે જલાજ ચલતે રહે તેરે ઘરમે,
 શામ હોતેહી લંગર ઉઠાઇ તેરે જુને ધગડકી કમાઇ;
 હયે મુજવરની કાંઈકી માઇ આપ ખાઇ ન કીસ્કુ ખીલાઇ,
 ખીજડા હાંડીમે રખકર સડાઇ તેરે જુને ધગડકી કમાઇ;
 ઇતની દૌલત કમાયા હયે સુસરા મુજ સીવાકોન હક દાર દુસરા,
 કયું મુજવર ન ખાવે જવાંઇ તેરે જુને ધગડકી કમાઇ;
 પાંચ દીનકે ફકીર હમ બને હયે હમસે ખાતે ખુરે જો સુને હયે,
 મઆફ કરદો ન કીજો લડાઇ તેરે જુને ધગડકી કમાઇ;
 હમકો લુચ્ચે કહો આકે અચ્ચે હમતો લોગાં મરે હંચે સો બચ્ચે,
 હમસે વહલાહ ન રખીઓ ખુરાઇ તેરે જુને ધગડકી કમાઇ;
 અયે મુજવર ન હો સુનકે રનજુર હયે ઝરીફાંકા અકસર યે દસ્તુર,
 રાતી સુરતકો હમને હસાઇ તેરે જુને ધગડકી કમાઇ.

૨૧

દોસ્તો કારે સવાખ હયે ચેહી લાઓ શીતાખ,
 જીતને હંચે નકલી કીનાખ બેચકે પીના શરાખ;
 કોઇ બરાંડી પીએ ચાહીએ ઉસ્કે લીએ,
 ગર નહી બચેદે મીલે શૌકસે ખાલે ક્યાખ;
 પીતે હંચે જખ પોટવેન હોતા હંચે તખ દીલકો ચએન,
 ખુશ હુવે સુન વાલે દએન દેખકે હસ્તા હંચે આપ;
 ઇલચી હંચે બદ ખીસાલ રખતે હંચે શીસેમે દાલ,
 પીતે હંચે અકસર છીનાલ દેખતે મરદોંકા ખવાખ;
 બેવડા હંચે જરકા નામ રાસી હંચે ઉસ્કી ગુલામ,
 પીતે હંચે ઘાટી તમામ નાકકો હાતોંસે દાખ;
 ફની મસાલા હંચે આમ ખીરબી હંચે લાકલામ,
 ખાસ હંચે ચમ્પીન નામ ઝહેરકા દીજો ખીતાખ;
 માંગલે જખ કુરમુરે મુઝમે વહી દાલકે,
 દાડી વો મુચ્છ પોંચલે નીકલે હંચે ખાના ખરાખ;
 ઔર સુનો દોસ્તાં તાડીકા અખ દાસ્તાં,
 પીતે હંચે ખુરદો કલાંમ જનકે ઉસ્કો ખુશ આખ;
 હમના બનાકર ગીરલ દેડીએ હોતો અવલ,
 નએતો હંચે સુકે બોમલ ખાકે પીએ બેહીસાખ;
 ખાટલી પીલે દોચાર નીકલે હંચે જખ સુરમાર,

પહેનકે પુલોંકે હાર બન ગયે ગાંડુ નવાળ;
 શીરતે હયે બા શારો શએન બનકે ગોયા આંટલી મેન,
 કાંટતે હયે આધિરએન ઇસ તરહ ખાના ખરાળ;
 તાડી મુફતકી પીએ ઓટેપે જા સોગયે,
 કુનસે ઉલટી કાચે કરતે હયે મુહસે જુલાળ;
 લીડતે પડે હયે જવાં મુહમે ગુસે મખીયાં,
 જુતાવો ટોપી વંહા લેગયા કોઇ ઉન્કા બાપ;
 આતા હયે રસ્તેકો આડ મારકે આડુ દોચાર,
 કરતા હયે જળ હુશીઆર ઉઠ ચલા કરને પેશાળ;
 ખીસેમે નહી દેડીયા ખાચે ગા કયા આંડવા,
 દંદની સરમે ઉઠા મંગને ત્રગા બેહીજનળ;
 બંગકા મજકુર હયે સુનીઓ નહી દુર હયે,
 મુમઘમે મશહુર હયે દોસ્તો ધોખીતલાવ;
 કાલકાદેવીસે પાર હોવેગા જળ તુ અચે યાર,
 દો હયે બડેસે કીવાડ કીખલે તરફજા શીતાળ;
 રથર દુકાન હયે ઉસ્કી એ પએ છાન હયે,
 બયેકે સળ હયેરાન હયે ગાંજેકા પીકર ભો આળ;
 બંગકી ગાંડુ નશાં કોઇબી પીવે જવાં,
 ખઓફસે દુસ્મનકે જા બેઠા બચસમે પુર આળ;
 દોમે ગાંજેડીકા હમ ટેકકે ગુડકા બહમ,
 મારતા ગાંજેકા હમ હાતોંસે નેચેકો દાળ;
 જળ દો ઉડાઇ ચીલીમ યાકે ચરસ યા અશીમ,
 સબકે મરઝકે હકીમ સચ હયે ગડેરી ગુલાળ;
 ખોસ્ત યા પીવે મદત ચાંડુ હયે ઇન સબકા જદ,
 સારે નશાંઓસે બદ પીવેસો હોવે ખરાળ;
 ફએઝ અચે બન્દા નહીફ તુજકુ હયે હરદમ ઝરીફ,
 ખુબ હયે બેકી રહીફ શેર તેરા લા જવાળ.

૨૨

હાલ મંગનીકા કહેતા હું અઝબસ કાન ખરકર સુનો કસો નાકસ,
 બેઠા શાહે ફનસકા અનાનસ સુન મુજવર બચાળ મુખતસ;
 યા નગર ખેતવાડીમે ચકતા વાં મીઆખાં પપત્રાસ લટકતાં,
 ખુશ હુવે સુનકે ફલા અનાનસ સુન મુજવર બચાળ મુખતસ;
 જો બડે ઉસ નગરકેયે હાકમ સુન અનાનસકી અખ્ખાર ઉસદમ,

દેને બેટી કબુલે પોપનસ સુન મુળવર બચાણ મુખનસ;
 રામ ફલકી જે ઔરત સીતાફલ હરદો આયે અનાનસકે ધર ચલ,
 ઉન્મે દલાલ ચીખુડ મુવનસ સુન મુળવર બચાણ મુખનસ;
 થી પપનસકી બેટી નરંગી ઔર મુસ્મખી બહન સબ્ઝરંગી,
 ખતરક ખાતુ બટી બેહેન હમ રસ સુન મુળવર બચાણ મુખનસ.
 લીખુખાં નારંગીકે ખીરાદર સુનકે મંગની હુવે શાદ ખાતેર,
 સાલા લીખુખા બવની અનાનસ સુન મુળવર બચાણ મુખનસ;
 યા ખીરાદર અનાનસકા જે આંખ પેર બાઇકો ભેગ્ન ચે પચેગામ,
 યા પપખયા વઝીર ઉનમે ચે ફસ સુન મુળવર બચાણ મુખનસ;
 મીત્ર ફલીંગર પપખયેતે હરદો બોલે બહેતર હચે મંગની તો કરદો,
 મતેખાંકા ટપકતે લગા રસ સુન મુળવર બચાણ મુખનસ;
 ઘરમે નીકલે પોપયખાં દીલાવર આયે મહાશીલમે હો શાદ ખાતેર,
 બોલા મંગની ન જલદી કરો ખસ સુન મુળવર બચાણ મુખનસ;
 દેખો અજીરખાં હચે મુકદ્દમ ભેજે ઉન્કે બોલાનેકો હચે હમ,
 ગયે અંશુરખખશ મુલકે પારસ સુન મુળવર બચાણ મુખનસ;
 રાખેખ આનાર મસ્કનમે આવે સનતરેખાં કુચ અરખાખ લાવે,
 ખત રવાના હુવા લેકે પોપનસ સુન મુળવર બચાણ મુખનસ,
 બેરખાં આવે જખ અમદાબાદી કુચ કુચ લાવેગે અરખાખે શાદી,
 સખ જમાઅતલે બોલા પોપનસ સુન મુળવર બચાણ મુખનસ;
 તાડગોલેખાં ઔર ખાનતરલે જમુન ખાનમકો લેઆવે પરલે,
 કાલે મુલકો લગાકે સીતારસ સુન મુળવર બચાણ મુખનસ;
 ચે ફલીંગર સાલાર જગખાં ઔર ખરખુઝા તઝેમુર લંગખાં,
 ચે વઝીર ચે પોપનસકે મુદરસ સુન મુળવર બચાણ મુખનસ;
 ફલે રવોણ ધતનેમે આયે ઔર સફરચંદકો હમરા લાવે,
 પાન ઉન્કો ખીલાયે અનાનસ સુન મુળવર બચાણ મુખનસ;
 જમા ઘે સખ ફુરટ એક બપર ચેક અનાનસકી મંગનીકે ખાતેર,
 આયે મુલકોસે સારે કમર કસ સુન મુળવર બચાણ મુખનસ,
 શીરતો અરખાખે મંગનીકો બોલા સખ જમાઅતકો ધસ તરહ બોલા,
 દેખો છન્સાં હચે સોનેકે સખ દસ સુન મુળવર બચાણ મુખનસ,
 જો અનાનસ ચડાવે ઘે લાએ સો પોપનસ સુસુરકો દીખાએ,
 ખોટ હો તો કસોટીપે લો ધસ સુન મુળવર બચાણ મુખનસ,
 નારંગીકે ચે શેહતુત બાઇ બોલે છન્સાં કીયા મંએ તરાઇ,
 તોડે ચાંદીકે બાકી હચે પચરસ સુન મુળવર બચાણ મુખનસ,

સુન કલંગડી બુવા ચે હકીકત થી પોપનસકી વોહ ખાસ ચૌરત,
 સમધીનોસે લગી કરને ફીસફસ સુન મુખવર બચાજ મુખન્નસ;
 શીરતો નારંગી બેગમને ઉસદમ પહેની સખ જન્સ હો શાદો ખુરરમ,
 ચોડની ચોડ બન બચેકી આરસ સુન મુખવર બચાજ મુખન્નસ;
 ખચેર મંગની હુલી આખેરે કાર કીજે શાદીકા સામાન તૈયાર,
 સખ ધરોકોં ગયે અપને હસદસ સુન મુખવર બચાજ મુખન્નસ;
 ફએઝ બન્દા હયે તુજપે ઝરીફ અબ ફાદશ ખાતોસે તું બંદકર લખ,
 કીજે મંગનીકાઅબ યાંસે દીસમસ સુન મુખવર બચાજ મુખન્નસ;

૨૩

સુન મુખવર વંદા છોડ ધન્જલ, ઉડતે આઘ હવાપરસે ચેક ચીલ,
 થી લટકતી ગડલ દેખ અબાખીલ, બોલી દેલીલ દેલીલ દેલીલ;
 કબ્બા શહેરી કે કહેનેસે કાંકાં, ચૌર જંગલી જનાવરબી કાંકાં,
 હયે સુખરીમે રખ કર ન તાજલ, બોલી દેલીલ દેલીલ દેલીલ;
 મએ પના છોડ દે જાન મએના, કબલક ઇસ કફસ ખીચ રહેતા;
 દો પહેરકી રહે હુપ તબલીલ, બોલી દે લીલ દે લીલ દે લીલ;
 લહોવા તીતર બેર ચૌર પીદી દર ગલે અપને દાલે હયે બદી,
 નામે હક કલ્પમે અપને તાજલ બોલી દે લીલ દે લીલ દે લીલ;
 ગુલકી ફરકતમે બુલબુલ હયે હયેરાં મુગે બાંજે સહર મસ્ત ઇલહાં,
 છોડ ધરકે મગજા બ તાજલ બોલી દે લીલ દે લીલ દે લીલ;
 અશરફે રમઝ નામે હુમા હયે નકશે તાઉસબી દીલ કુશા હયે,
 હુદ હુદે બેલીયાકત હયે આકીલ બોલી દે લીલ દે લીલ દે લીલ;
 ખચેર જુમલા પખેર જનાવર સરે મગરબ અબાખીલકે આધર,
 આજ શાદીમે જાતા હયે ચેક મીલ બોલી દે લીલ દે લીલ દે લીલ;
 તાએરે જાં હુમાકી હયે શાદી આયે જુમલા પખેર વો આખી,
 બહેરે શખ મસ્ત લેઆમે હયે બઝેલ બોલી દે લીલ દે લીલ દે લીલ;
 યાને મુર ખાખો કુન્જશકો અન્કા ખાજ શરબનો કુમરી હો ચકગ,
 સાત ઘોડા વોખન્યર મએ શીલ બોલી દે લીલ દે લીલ દે લીલ;
 કર અબાખીલ શાદીકો ઇમામ આયે અપને વતનક બ અન્ગમ,
 ચે નસીહત લગી કરને આકીલ બોલી દે લીલ દે લીલ દે લીલ,
 લીલ યાને સખુરી કરો તુમ કામ જલદી હયે શયેતાં દરો તુમ,
 અશી દીલમે લટકતી હયે કન્દીલ બોલી દે લીલ દે લીલ દે લીલ;
 કચે ફરીસ્તે મલાયેક ઓ હુરાં જન્નતો ધન્મો જન આર પરીયાં,
 કંકતે મુર હયે જો સરાખીલ બોલી દે લીલ દે લીલ દે લીલ;

બા મોઝાદબ મીકાઈલ બારાં બરસે ક્યું કરન તાજીલ હથેવાં,
 મારા જલદીસે કાચુલકુ હાખીલ બોલી દે દીલ દે દીલ દે દીલ;
 દેખો સરદાર ખતમે પયમ્બર ઉન્કે નઝદીક આ બોલે યુંકર,
 જલદ કોઈ કાર કરના ન જીયરીલ બોલી દે દીલ દે દીલ દે દીલ;
 સોત મુસાફે હરવખત શીરઉન લખઝ મગરરી કરતાથા મલકન,
 મર્ક હોકર રહા બર લખેનીલ બોલી દે દીલ દે દીલ દે દીલ;
 કર નસીહત અમાખીલ સખકો બોલી પએછાનો તુમ અપને રખકો,
 હાલ આપના બસીરે મનાઝીલ બોલી દે દીલ દે દીલ દે દીલ;
 ખતમ કર અયે ઝરીફે યે હીકાયત બન્દા ઉસ્તાદ હથે પુર સદાકત,
 હસ મુગ્નવરકો નએ દોલ ઔર દીલ બોલી દે દીલ દે દીલ દે દીલ.

૨૪

રીવાયાતે પુર ગમ.

ગઝોહરે અરશે કિલા યાને શહે કરબલા,
 છોડ મદીના ચલા યાને શહે કરબલા;
 અહલે મદીના તમામ કહતેયે ઇખ્ને ઇમામ,
 ઝુલ્મે યઝીદી સહા યાને શહે કરબલા;
 આયે જો મકતલ ઉપર દેખેવો ટુંકે ખર,
 લેકે ખડા કાફેલા દીકા શહે કરબલા;
 શીઝને પહેલે કહા બએયતે મન કુન અદા,
 છોડ ઇમામતકો આ અયે શહે કરબો બલા;
 સુનકે ઇમામે હુસેન જાને શહે મસ્જ કએન,
 બએફે ખુદા દીલમે લા બોલે શહે કરબલા;
 શહે ખુદા સર મેરા ક્યું ન કરંગા શીદા,
 બહેરે હુમ્મત કે દીલા કહેકે શહે કરબલા;
 અહલે અઝા દેખીએ બન્દ જો પાની કીએ,
 ઔર દીએ ખીમે જલા બાદ શહે કરબલા;
 પાએ શહાદત હુસેન ગમસે નહી દીલકુ ચએન,
 નાઝો નઅમસે પલા થા વો શહે કરબલા;
 બન્દા ઝરીફે અબ યહાં ખતમ યે કીજીએ બંયા,
 દીલકે હથે મકસદ દીલા અયે શહે કરબો બલા;

૨૫

ગયા મારા હુસેન બન્નરા,
 કરકે બાલી સકીનાને નારા બોલી કાં ગયો બાબા હમારા;

હયે કઠન બાત ચલતા ન ચારા હુસેન બન્નરા—ગયા.
 કીનો અમ્માકો બેવા હમારે હાયે કઝઝાક ઝાલમને સારે;
 સુરત દેખત નહી તોહી યારા હુસેન બન્નરા—ગયા.
 હાયે પરદેસ દુખીયા બદેસી કુપી ઝએનબ રહત હયે ઉદાસી;
 બનમે કુકત હયે સાંજ સવેરા હુસેન બન્નરા—ગયા.
 લીનો બાલીકો છીનત કમીના નોચ ગાલોકો બોલી સકીના;
 ગોકે ઝાલમ તમાંચાબી મારા હુસેન બન્નરા—ગયા.
 ફએઝ બન્દારે છસ્કો ખતમકર બસ ઝરીફે દીલ અફગાર ગમકર
 ગેહી કમ્બલશા કરતે હયે નારા હુસેન બન્નરા—ગયા.

૨૬

હો દોઆ મુસ્તબબ યા અલ્લાહ,
 અલાહ હુમ મનસુર દીને મોલમ્મદ અના ફતહુન મોખીનુનવો અસઅદ;
 શાહ વયબુલ હમીદબાન હો ફતહુબાબ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 ખાદે મુલ હર મયેનુશ શરીફએન હયે ઈમામુલ હુદાનુરે અયેનએન
 કાયે મુન હયે મુન તા બ યૌમુલ હીસાબ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 અખ્તરે અખ્ત સુલતાને દીકો તા કીયામત રહે યે ચમકતા;
 તખ્તહો માલતાબ ઝૈર તાજ આફતાબ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 હયે જો સુલતાન રએ ઝમીકે રકને આઝમ હયે ખાનએ દીકે;
 કહેરસે કરદે બેદીકા ખાના ખરાબ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 લસ્કરે તુર્કવાલા હસબ હયે હામીએ દીન શાહે અરબ હયે,
 તુર્ક કો રસપર કીજએ ફતહ યાબ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 રમકે શાહસે જો હયે બાગી પ્રીયા નખ્તસે હો બદ દમાગી,
 ઝુલમે બદકી સજા ઉન્કો પંહોચા શીતાબ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 બગઝ રખતે હયે જો ઉન્સે કાફર આતશે કહેર નાઝીલ હો ઉન્પર.
 લસ્કરે રસીઆ હોવે જલકર ક્યાબ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 રસીયા રસ ક્યું કર ન હોખએ ઝમે તુરકોસે ચેક લખ્ત થરઆયે.
 નઝરે તુરકી હો રસી કો તીરે શહાબ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 હોગે તુરકી ચલી જબ બમચેદાં અલઅમા કહેરહેયે હસુદા,
 જંગસે કીતને બાગે હયે ખા પેચોતાબ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 રમમે જબકે જંગો જદલ થા દીને અલમદકા બજતા દોહલથા;
 ક્યા થા શૌકે ગઝા મોમેનોકો શીતાબ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 હીન્દકે દીન દારાબી વલ્લાહ જાન દેનેકો હાબરયે લીલાહ,
 હો અતા ઉન્કે તએ ગાઝીયોકો ખીતાબ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.

અલ્લાહ હો સુલતાને ગાઝી ચર્ખ પર તેરા જમ્ઓસાહે તાઝી;
 ફરે દુસ્મન હો સુલતાંકે ઝેરે રીઝાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 સરે રસીમે નખવત બરી હયે રમકે શાહસે હમ સરી હયે;
 તુરકા તર ચર્ખે કબરોઝા હયે છન્કે લાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 રમી અફસર યલે પીલતન હયે ઝૌર સીપાછ હીમી સફ શીકન હયે,
 સામો રસ્તમકા દહરાતસે ઝહરા હો આળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 હયે જો સોહરામો એઝન પહેલવાં કાવા છસ્દન્દ યારો નરીમાં,
 તુકે હયે સળ પહેલવાનોમે છન્તે ખાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 લશ્કરે રમમે નવ જવાં હયે પીર હયે તીર ઝાહેરકમાં હયે;
 ખુને રસી હો ઉત્તેઝ બખ્તએ ખીઝાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 ખુને રસીસે તુરકીકા દરગઝ સુળે રહ અતકર સુદાયા;
 જસમે તુરકીપર અફશાં હો ખુની શહાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 કામ નાપાક હયે રસીયાહકી જંગમે ઝેરે કહુ કર હો તુરકી;
 હયે હીમાયલ દરયેક પાસ ઉચ્ચુલ કીતાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 બખ્શ બહેર નખી ફતહો નસરત તાકે હો રસીયાહકો હઝીમત;
 કાફેરોંકે જહાઝોકો કર ગઈ આળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 ફતહ દે વાસ્તે પંચતનકે ચાર ચાર ઝૌર હુએનો લસનકે;
 વાસ્તે ફતેમા ઝાજએ ખુતુરાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 ફતહ દે બહેરે ખયેરલ વરાકે ફતહ દે વાસ્તે અસ્રીયાકે;
 દાખેલે તાર રસીકો કર બેહીસાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 જીતને તુરકી શાહદત હયે પાયે યાને લીલ્લાહ સરકો કટાએ;
 રહેમસે ખોલદે ઉન્પે રહેમતકા આળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 લશ્કરે રમમે હમકો પહેચા તાકે પાંચે શાહદતકા દરગઝ;
 જીન્દગી હયે હમારી મીસાલે લખાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 માલોઝર જો રખે હયે છુપાકર ઝૌર ન લેજો હો તુરકીકે ખાતર;
 અથ્થ લાંસા તુકર ઉન્પે તાઝીલ અઝાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 દીલ ગની જીસ્કા હયે ઉસ્પે રેહમત માલકા હયે ગની ઉસ્પે લાનત,
 કર દે કારન કે તરહ ઉસ્કો ખરાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 દોસ્તો જો કે હયે અહલે હિમાં માલ કયા જન કરતે હયે કુરખાં,
 બખ્શ દે સળ ગુનાહા અતાં કર સવાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 પાંચે દરઝા શહાદતકા ગાઝી તીસ્ત લમકર ગયે જન બાઝી;
 ઉન્કો પીલવા હમેશા તહુરા શરાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 હીન્દુવાં હયે મદદગારે સુલતાં કુચ તો શરમાવો અયે દીન દારાં;

દે ઉઠા મુઠસે ગફલતકા ઇન્કે નેકાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 આજ યા કલ કીયામત હયે કાયમ શક નહી ઇસ્મે અલ્લાહ હયે આલમ,
 કહે ગયે હયે હદીસાં વો આલી જનાન વા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 રમકે જંગસે હયે નમુદાર મોમેનો સળ કીયા મતકે આસાર;
 હો દોઆ માંગો હાતે ઉઠાકર શીતાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 ઇસ રીવાયતકો સુન દીનદારો આમીન આમીન આમીન પુકારો;
 મોમેનો હયે દોઆ પેશે હક મુસ્તે જાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 તખ્ત પર બેઘેઠે અબદુલ અમીદખાં સનઅતે સન હયે મીસરેસે આયાં;
 આજ શમશીરે સુલતાં રહે કામ વાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 મુસ્તજી હયે ઝરીફે સુખનવર ખન્દા અજ બહેરે આલે પયગમ્બર;
 હુ હમેશા દોઆગો બચસ્મે પુરઆળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.

૨૭

હુવી શાહપે બેદાદ વાવેલા કરં આહો ફરીયાદ વાવેલા,
 ગુલીસ્તાને અહમદપે બાદે ખીઝાં કહુ ક્યા અઝીઝો ચલીનાગહાં.
 હુવા સારા ખર્યાદ વાવેલા—હુવી શાહપે બેદાદ.
 ગુલોપર યા અસ ખુલ્લખુલ્લોકા-હુજુમ ચલી આદ છસવખત બાદે સુમુમ
 કી ગુલકો આઝાદ વાવેલા—હુવી શાહપે બેદાદ.
 કંહી ફાકતાયે કંહી કુમરીયા ભરા ઉન્કી છત્તલાનસે ગુલસેતાં;
 ખીઝાંકી હયે નાશાદ વાવેલા—હુવી શાહપે.
 નયુવતકે ગુલ સારે મુરઝા ગયે રાબી ખુલખુલાં દેખ મભરા ગયે;
 લીયે ઘેર સૈયાદ વાવેલા—હુવી શાહપે.
 કહું કુમરીયોંકો મએ ક્યા માજરા સભી કયેદે ગમમેયે કરતે બુકા;
 કટે સર્વો સમશાદ વાવેલા—હુવી શાહપે.
 ગુલીસ્તાને વાહદતકા માલી હુસેન કીયે દેખ ગુલશનકો ખાલી હુસેન;
 ટુંગા આહો ફરીયાદ વાવેલા—હુવે શાહપે.
 અઝીઝો થે છપ્ને અલી બેખતા કીયા સીઝદએ હકમે સંરકો જુદા;
 વંદાશીએ જલ્લાદ વાવેલા—હુવે શાહપે.
 કીયે કલ કુલ મરદુમાંકો બહમ મગર ચેક બાકીયે ખારન્જે ગમ;
 રહે કરને સજ્જાદ વાવેલા—હુવી શાહપે.
 ઝરીફે કંબલ પોશ કર-શાહકા ગમ નહી મીસ્તે ખન્દાકે તાબેરકમ;
 શહીદાં હો હસ્તાદ વાવેલા—હુવી શાહપે.

૨૮

ચલી રનમે શમશીર વાવેલા હુવે કતલ શખ્ખીર વાવેલા—ચલી.

છુનો ગોશી દીલસે ચે અહવાલે ગમ હુસેનાપે જો કુચકે શુઝરા સીતઝ
 કીયા હું મયે તહરીર વાવેલા—ચલી.
 મદીનેસે કરબલમે આયે હુસેન સખ અહલે હરમ સાતલાયે હુસેન;
 ખસદ ઇઝઝો તૌકીર વાવેલા—ચલી.
 કલા યું અમર અપને લશ્કરકે સાત સબી ઘેરલો નહેરકો અપને હાત;
 કીયે યુંહી બેખીર વાવેલા—ચલી.
 પયે કતલે સાદાત બાધે કમર ન ખઝોફિ ખુદા ન પયખ્ખર કા દર;
 કીયે શામી તદખીર વાવેલા—ચલી.
 પયે જંગ કાસીમ ગયે જીસ ઘડી તો ફૌજ ઉદુમે ચે દહશત પડી;
 કીયે લડને તાખીર વાવેલા—ચલી.
 લીચે ખીચ ખન્નરકો કાસમને જખ બપા દુશ્મનોપર હુવા એક ગઝબ;
 હુવે સદલા નખ્ખીર વાવેલા—ચલી.
 ગરઝ પીકે કાસીમ શાહદતકા જખ કીયે જાકે ખુદેખરી મે મુકામ;
 મીલી ખુખ જગીર વાવેલા—ચલી.
 હુવે બરછીયોસે જખ અકબર શહીદ મીટાયે હયે દેખો સીપાયેયઝીદ
 પયમખરકી તસવીર વાવેલા—ચલી.
 ચલે લેકે અખ્યાસ ખન્નર અલમ યે સેકડો દુશ્મનોકો કલમ;
 અથી જદકી તાસીર વાવેલા—ચલી.
 અયે જખકે ખીમેમે ઇખ્તે ચલી તો દેખે સખીનાકો હયે બેકલી;
 તડપનાયા બેશીર વાવેલા—ચલી.
 ચલે શાહ ગોદીમે અસ્વરકો લે કે શાયદ નસીબોસે પાની મીલે;
 લગી હદકપર તીર વાવેલા—ચલી.
 કીયે તીરકો હદકસે જખ જુદા કહો ઝાલીમો હાથે અસગર મેરા;
 કીયા ક્યા થા તકસીર વાવેલા—ચલી.
 હરમમે થા ચેક શોરે મહાશર અયાં લગે ખાક ઉડાને સબી ખીખીયાં
 મીરી કહકે હમ શીર વાવેલા—ચલી.
 દીયે સરકો સજદેમે સરવર જુકા દીયા શીખ્રને સરપે ખન્નપર ચલા;
 ખ્યાં પરથી તકખીર વાવેલા—ચલી.
 ચડાએ સરે શાહ નેઝેપે જખ કરામત હયે કુરઆનકી યારો સખ;
 કીયા સર હયે તકસીર વાવેલા—ચલી.
 રહે બાકી ચેક આબેદે આથે મગર, વોબી મુદતસે ખીમારથે;
 પડી પામે ઝન્નર વાવેલા—ચલી.
 વો જગરે અલી ઔર નુંરે રસુલ ખુદાસે હયે શાનમે આયત નુંજલ

હુવી દેખો તત્કીર વાવેલા—ચલી

સહીદોં કે ગમમે હમેશા રહે મકાં હોંજે જન્નતમે ઉન્કે લીયે,

ઝમરદ કે તાઅમીર વાવેલા—ચલી.

પકી દીલસે જનો અયે અહલે અઝા યે ખીમારે ઇસીયાંકી હયેગી દવા,

સુનો ગમ હયે ઇકસીર વાવેલા—ચલી.

યે ઉમ્મતકે ખાતર દીયે સર કટા કીયે ખઓફે મહાશરસે હમકો રેહા;

ખુશા અપની તકદીર વાવેલા—ચલી.

લીખા કઓઝે બન્દાસે ઇસ્કો ઝરીફે પડો કમ્બીશાહ ઇસવઝન કીરદીદ;

ન હોંવે તો દીલગીર વાવેલા—ચલી.

૨૬

ચમકતી હયે તલવાર વાવેલા ઉદુ હો ખખરદાર વાવેલા—ચમકતી.

મીત્રા હુર શહનશાહસે જખકે આ કહા રનપે જાનેકો દીજે રઝા ;

લીયે ગેર બદકાર વાવેલા—ચમકતી.

ગરઝ લેકે રખસત વો જખ શાહસે લડા જ સીપાહાને ગુમરાહસે ;

કીયા કતલ ખીસીયાર વાવેલા—ચમકતી.

કીયા હુરને જીલ વખત ખન્જર રવાં ગુરેઝાં હુવે શામકે પહેલવાં ;

સખી કેંક હતીયાર વાવેલા—ચમકતી.

યાં તક લડા હયે વો હુર સફશીકન હુવા ઝખમસે પારાપારા બદન ;

અજખ થા વો દીદાર વાવેલા—ચમકતી.

મયે હુર શાહદતકે દરજેકો પા ખુદાકી હો રાહમત ઉન્હોપર સદા;

મઝમ હો બકુફકાર વાવેલા—ચમકતી.

ઝીયાદા હુવા શાહકો હુરકા અલમ ઉઠા હુરકે લાશેકો લા દરહરમ ;

કહે યેયા મખ્ખવાર વાવેલા—ચમકતી.

મયા બાદહુ રનપે યકયક જવાં હુવા મઓતકા ઝમ બાઝાર વાં ;

કઝાથી ખરીદાર વાવેલા—ચમકતી.

બહોત લશ્કરે શામકો કમકીયા ન યારોને મરનેકા કુચ ગમ કીયા ;

મુવી કઓમે અશારાર વાવેલા—ચમકતી.

અયે ખુને બેદીકે પીઆસે તમામ સીવા ખુંકે પાની થા પીના હરામ

થા પાનીસે ઇન્કાર વાવેલા—ચમકતી.

સીપાહોને સખ રાહ જન્નતકી લે તો બઝમે પચખખરમે જાકે મીલે ;

રહે બાકી સરદાર વાવેલા—ચમકતી.

અલે રનપે લડનેકો ઇખ્ને હસન કે પહનેયે હાતોમે ઝેબા કમન ;

પડે મુહપે ઝરતાર વાવેલા—ચમકતી.

કાંચે જળકે ખન્જરકો કખ્ખે સેવા હુના ફોળે આદાપે કહેરે ખુદા ;
હુવે સદ હા શીનાર વાવેલા—ચમકતી.

લીચે ગેર ઉન્કો સીપાહે વઝીદ કાંચે હાથે નૌશાકો રતમે સહીદ ;
સભી મીલકે મક્કાર વાવેલા—ચમકતી.

ખખર પાછ દુલહનને દુલેકી જળ લગી પીટને સીનચો સરકો તખ ;
હુવે તીલે રખ્ખસાર વાવેલા—ચમકતી.

ચાંચે મુર મજબ હોકે અખ્ખાસઅતી પડી લશ્કરે શામમે ખલખલી ;
ખુપે સારે અસ્વાર વાવેલા—ચમકતી.

ખાં કતલ કરતે હુવે બે હીસાખ ચાંચે નહેરમે મશ્ક બરસે શીતાખ ;
કાંચે બાઝુ અફગાર વાવેલા—ચમકતી.

લીચે મશ્ક બાઝુપે હીગર લગા લગા તેગકા વાર બાઝુપે આ,
રહે તખ હો લાચાર વાવેલા—ચમકતી.

કાંચે ત્રાસે અખ્ખાસમે શાહચે બચેન ખડા દેરસે હથે ખીરાદર હુસેન
હો ઝીન્દા અઘમદાર વાવેલા—ચમકતી.

ગાંચે રતમે જીસ વખત અફગરઅલી લગે કતલ કરતે સે નામે અલી ;
કરે હોકે તખ ચાર વાવેલા—ચમકતી.

લગે તને અફગરમે ખરખીદ વાર સભી ઝખ્ખ લાયેથે તાજા ખહાર ;
સરાપાયે મુલજાર વાવેલા—ચમકતી.

મુલ્ક પહેન લે હાતમે ઝલકકાર ચલેશાહ હો મુલજનાપર સવાર ;
ન યા કોઇ મદદગાર વાવેલા—ચમકતી.

હુવા કોરકા વખત જળ શાહેદી મુલુપે હીયા ફેર શીમરે લઈ ;
હુસેનાકે તજવાર વાવેલા—ચમકતી.

મલેમેથી આખીદકે તચોક પડી ગીરાં પામે ઝન્જીરકાથી કડી ;
વાંચે સખ્ખ ખીમાર વાવેલા—ચમકતી.

હીંચે આગ ખીમેકા જાલીમ લગા સભી સરસે છીન લીચે હથે રેદા ;
દેખો કચોમે મુરદાર વાવેલા—ચમકતી.

સભી જીન્તો ઇન્સાનપર હથે બે ગમ ઇસી ગમસે ગીરીયાં હથે અખરે-
કરમ

કાંચે કોહો અરાખર વાવેલા—ચમકતી.

લીખા દુએએ ઇન્દાશ શીરી કલામ કીયા ખતમ શાહકાપે પડકે સલામ
ઝરીદે અજાદાર વાવેલા—ચમકતી.

મેરે આગે કુરકા ધરા હયે જાને મકનલકા જે માજરા હયે;
 જખકે કરખલમે આઘ પયખરકી આલ યા અલાહ—કયા કહું
 ચેહી તાઅત ધખાદત હયે મેરી ચેહી આદત સાઆદત હયે મેરી;
 નહી બયેને અલમકે સીવા કીસા કાલ યા અલાહ—કયા કહું
 કયેસા કરખલપે છાયા સમાયા કયેસા ચેક ખુદ પાની ન પાયા;
 કયેસી મકતુલ હો મધ પયખરકી આલ યા અલાહ—કયા કહું
 ચખે બદ ગુકી હયે રંગ જાહેર હો પહમેહી અફસોસ આખર;
 આ મયા મેહેરે દીને નખીપર જવાલ યા અલાહ—કયા કહું
 કયા યગીદી મુસલમાં નહી થે કયા કોઇ અહલે ધમાં નહી થે;
 મેં ગુનાહ હો ગયે કલ હયેદરકે લાલ યા અલાહ—કયા કહું
 જખતલક જરમમે મેરે દમ હયે દીલકો મરગુખ શોહદાકા ગમ હયે;
 શેરો મજમુ મેરે પાયે ગમસે કમાલ યા અલાહ—કયા કહું
 હયે ઝરીફ ગુનહગાર યારખ બખ્શ દે બહેરે બનદા ખતા સખ,
 શીકરે દુનયાકો દીલસે મેરે દે નીકાલ યા અલાહ—કયા કહું.

૩૧

હાયે છખને ખુતુલ યા અલાહ—હાયે છખને.
 તીફલગીમેયે જસ વખત શખ્ખીર હાલ તીફલીકા કરતા હુ તાહરીર,
 જસ્કે સુનનેસે હોગી સઆદત હુસુલ યા અલાહ—હાયે છખને
 ચેક દીન સીઝદેમેયે પયમખર બયેકે શખ્ખીર પુશતે નખીપર;
 બોલે હસ વખત જખરીલ હોગે તુઝુલ યા અલાહ—હાયે છખને
 હયેગા ઇસતરહ ખાલકકા ફરમા જખતલક થે ન ઉતરેકા નાદાં;
 સર ન સઝદેસે અપના ઉઠાવો રસુલ યા અલાહ—હાયે
 કહી પકડે અલીને હીરનકો લાકે બખ્શી વો હજરત હસનકો;
 દેખ ઉસ્કો હુસેનાયે ખાતેર મકુલ યા અલાહ—હાયે
 ચેક હરનીને અઝહુકમે દાવર અપને બચ્ચેકે હમરાહ લાકર;
 દે હુસેનાકો કી હયે સઆદત હુસુલ યા અલાહ—હાયે
 જનકાયા પાસો ખાતેર ખુદકો શર્મ આઘ ન કુચ અશકોયાકો;
 જુલમ કયા કયા કીયે ઉપેકોમે જહુલ યા અલાહ—હાયે
 ખુસ્તાને મહોમ્મદકા માલી દેખા કરખલમે ગુલશનકો ખાલી;
 દાલીયાં સુખ કર ઝડ ગયે સારે ફુલ યા અલાહ—હાયે
 ગુલે ખુરશીદ હયે નામ અકરમ વોયે કારીમેનૌશાહ મોઅજ્જમ
 હિન્પે બાદે ખીજાંને ઉઠાઇ હયે ફુલ યા અલાહ—હાયે
 ગુલે અબ્બાસ ઝોર ગુલે અકબર ગુનચ એ ગુલયા નાદાન અરગર

મારે જાણીમ ખુદાવો પવખરકો હુલ મા અલાહ—હાથે.
 સીઝએ હકમે થા હકકા પીઆસ સીઝ ખન્નરસે સરકો ઉતારા;
 દાસ્તાને અલમકો વંદુ થાંતે હુલ મા અલાહ—હાથે.
 બન્દા ઉસ્તાદ સૈયદ હુસેની ઉન્ન ખાદીમ ઝરીફ હથે મકીની;
 છતેબ થે મેરી હો હુસેના કબુલ મા અલાહ—હાથે.

૩૨

હુવે પીન્દા નુજુમ મા અલાહ—હુવે.
 મુલ જનાપર હુવે સ્પહ અસ્વાર આકે ગીલમાને શીરદોસ થેકખાર.
 સદકે હોતેથે હરથેક રીકાબોકો મુમ થા અલાહ—હુવે.
 થક તરફ દસ્તખસ્તાથે હુરાં થેક તરફ હો સફારાથે પરીયાં,
 કુદસીયાંકા થા બસ શાહે હીંથે હુનુમ થા અલાહ—હુવે.
 નીકલી જસ વખત શાહકી સવારી અબે રહમતને કી અસ્કખારી.
 બર્ક બેતાબ હોકર મઆઘી ધુમં થા અલાહ—હુવે.
 ઝોહરા મીર રીખ ઔર મુસ્તરીકા મેહેર હોયા અતારેખ ઝોહલહો;
 માહબી નુર પાયા બધએઝે કુદુમ થા અલાહ—હુવે.
 કયું ન તબએ રવાં હોઃ ઝરીફ અબ ધએઝે બન્દાસે હાસીલ હુવા સખ.
 હથે બરા મેરે સીનેમે ગન્ને ઉલુમ થા અલાહ—હુવે.

૩૩

રો રો કહેલી નસીમ મા અલાહ—રો રો.
 જખકે કરબલમે શખ્ખીર આથે તબ જંબાપર થે અલદ્રાઝ હાથે;
 ઝીકયા સહેકે હરદમ અલદ્ર લામ મીમ થા અલાહ—રો રો.
 કુલ્લે શએઉન વો હાલેક જંબાપર મુમ્મા વાજ હુલ્લાહ હરસુ નઝરકર;
 નાઅતે હકમે કદે મુખારક થા જીમ મા અલાહ—રો રો.
 દેખે થે હાલ અકબરઅલી જખ આથે નીઝદે પદર તફીના થે લખ;
 બોલે દીજે રઝા મુજકો છખ્ખુલ કરીમ થા અલાહ—રો રો.
 યારો અકબરે ના કદ જવાંકી હકત સાલા ઉમર પેશો કમથી;
 દેખ હાલત મલક બોલે રખ્ખુર રહીમ થા અલાહ—રો રો.
 અપની છાતીમે શાહને લગાયે અલીઅકબર કો બખતર પીનાએ;
 સરપે બાંધે અમામા બનાઝો નખમ થા અલાહ—રો રો.
 મુલદ્રાઝરે અલીકર હીમાયલ આ ખડે જખ બમએદાને કરબલ;
 દેખ અકબરકો જાલીમ હુવે સખ્ખલીમ થા અલાહ—રો રો.
 સીઝ બોલા કોઈ બાતતા હથે ઇસ જવાંકો બે પએબાનતા હથે;
 સામે રસ્તમસે હથે જરફે ખાદીમ કદીમ થા અલાહ—રો રો.

જાને શખ્ખીર હયે જીમરે હયેર હયે ચેહી હમ શખી હયે પયખ્ખર;
નુરે ખાતુને જમત તખમુન મૂકીમ યા અલાહ—રો રો.

ખચેર અકખરઅલી મુલ હેદાપર કીયે હમલા તો કાંપા હયે સરકર;

અલ અમાકી દુગાં થી બદ્દાને ગતીમ યા અલાહ—રો રો.

શીરકે મએદાનસે જખકે આયે ખુશક લખ શાહે દીકા દીખાયે;

થા વો કરખતમે કૌસરકા પીઆસા કસીમ યા અલાહ—રો રો.

તીરનગીસે ચે સુખી કંબા હયે આખે કૌસરસે તરપર દહાં હયે;

થી પરાગન્દા મુઝતર ચે તખએ સલીમ યા અલાહ—રો રો.

કહે સરવરને મેરે જીમર બન્દ નાના હયે ખુલ્દમે આરઝુમન્દ;

કોઈ દમમે હયે તમામ કા રે મોહીમ યા અલાહ—રો રો.

કૌને આદમે જીસ વખત ઘોડા દાલે અકખર તોથા રૌરૌ ગઓગા;

પડ મયા કસકસા અરશીયાંમે જેખીમ યા અલાહ—રો રો.

લેકે ખન્જર સીતા હાયે બલ્લમ મારે અકખરકો વોહ કૌમે અજલમ;

હાકમે દીકા મારે હયે મીલકે લઈમ યા અલાહ—રો રો.

શક હુવા સીતા ખારે સીતાસે ચુલે રખસાર પઝમુરદાહિજને;

મુલક સુખુલ બખુને મએતર શમીમ યા અલાહ—રો રો.

હાયે શખ્ખીર લાશે મુતાહર ખોલે આંખે ઝરા ખોલો દીલખર;

તીરેગમને કીયા હયે જીમરકો દો નીમ યા અલાહ—રો રો.

શાહે દી સરદીયે બહેરે ઉમ્મત ખુલ્મ ઉન્પર ચે કયા કહેરે ઉમ્મત;

પીટનેકી હયે જા સામે આને ફહીમ યા અલાહ—રો રો.

શૌને આદમ બને હયે અજાદાર ગમસે દાઉદો યુસુફ હયે ખીમાર;

હયે સીયાહ પોશ ગમસે ખલીલો કલીમ યા અલાહ—રો રો.

શાને શખ્ખીર અખ મંએ કહું કયા રો રો રીદવાને ઇસ તરહ ખોલા;

ચેવો ઈખને કસીમુન જસીમુ વસીમ યા અલાહ—રો રો.

ઇમા લીલાહે ઐર રાજેઊ પડ સરવરે દી કહે દો કદમ બડ;

ખાનતાં તેરી હીકમતકો તુહી હકીમ યા અલાહ—રો રો.

ખામ કર અચે ઝરીફ ચે રીવાયત ફએજે બન્દા હયે તુજકો નેહાયત;

કમ્બીશાહ ખઓફ કયા અખ જેતારે જહીમ યા અલાહ—રો રો.

૩૪

કહો મીલકર તમામ યા અલાહ—કહો.

આજ છોડે હયે શહેરે મદીના આજ આયે બકરબલ હુસેના;

આજ આવે મુસાફર હયે બનકર ઇમામ યા અલાહ—કહો.

ચેવો ખાતુને જમતકે પીઆરે કાહેમોને સર ઉન્કા ઉતારે;

રો રો કહુતેયે ઇસ તરફ ખઝેરલ અનામ વા અલાહ—કહો.
 શહકે હમસાહી પાઝે શહાદત ગમ હુવા શહેરોંકા નેહામત;
 કરકે અફસોસ લાયે ઝખાપર કલામ વા અલાહ—કહો.
 આયે મયદામે લડનેંકો અકબર યે વહી હમ શખી હયે પયગમ્બર;
 દખ દુશમનખી ઉન્કો હુવે ઝદકામ વા અલાહ—કહો.
 મારે અકબરકો વઝખકે સીનમગર ખોલે ઇત તરફ ખાખાસે અકબર;
 ખ કહો મેરે માદરસે મેરા સલામ વા અલાહ—કહો.
 ખહેરે જગ આયા કાસીમે દુલા હાત કમત ખમા સરકો સહેરા;
 ખી યુદ્ધ ખીવાહકે દીન શહાદતકા ગમ વા અલાહ—કહો.
 લાશે કાસમપે દુલહન જખખ્યાલ કહીં ખતે હો કર ખેવકાલ;
 થી યે કાસમતમે મેરે જુદાઈ મુદામ વા અલાહ—કહો.
 અલીયે પાની અખ્યાસ અલમદાર મારા જાતમતે ખાખુપે તલવાર;
 મશક પાનીકી લેનેયે દુન્દાસે યાગ વા અલાહ—કહો.
 ગાદમે લેકે અસ્ગરકો શખ્ખીર આયે મકતલમે પીખાસે હો દીલગીર
 તીરસે કરદીયા હુરમત્તા ઉન્કા કામ વા અલાહ—કહો.
 યે ખબર જખ સુતી શહેર ખાનો ખાક સરખે ઉડા આહ રો રો;
 ગસ્તમે આકર ગીરી લેકે અસ્ગરકા નામ વા અલાહ—કહો.
 હાયે અકબરો કાસીમે અખ્યાસ આખરશ ના રહેં કોઈ શહપાસ;
 યા શહાદત કીયે કરખલામે મુકામ વા અલાહ—કહો.
 બાકીયે ચેક આખેદે દીલગીર દાઝે ઉન્કેલી પાકમે ઝગીર;
 ઝાફસે નાતવાંયે નતામે કીયામ વા અલાહ—કહો.
 ગમમે બાખાકે આખાદને રો રો લેયલે સાત અહલે હરમકો;
 હોકે અસ્વાર બટોંપે પંહુયે બશામ વા અલાહ—કહો.
 સખી જુન્નો મલકપર હયે યે ગમ મોમેનો દીલસે કીજીઓ માત;
 આગ દોજખકી હોવેગી તુમપર હરામ વા અલાહ—કહો.
 રોક ખામા ઝરીફે અજાદાર ખન્દા ઉસ્તાદ હયે આલે અતહાર;
 હુ ઝરીફો શહે કરખલાકા મુલામ વા અલાહ.

૩૫

તરે ગરબી.

કહો યાગે હર આન વા અલાહ મુવાદીકા સુતતાન વા અલાહ—કહો.
 નખુઅતકી દરીયાકા ગોહર હુમેન યા ખહેરે હયાકા શનાવર હુસેન;
 રીસાલતકા મરખાન વા અલાહ—કહો યારો.
 અલીકે અથે ખોશવારે હુસેન યે આતુને જખતકે ખીયારે હુસેન;

હસનકે દીલોખન મા અલાહ—કહો યારો.

ગરઝ જખકે આયે બ કરખોખલા લીયે ઘેર શાહકોવો અહેસેજકા;

હુસેનાયે હયરાન મા અલાહ—કહો યારો.

અઝીઝો સહે હયે વો ક્યા ક્યા સીતમ હુવી ગઈ ખુશકીમે કીરતી બહમ;

હુવા કયેસા તુકાન મા અલાહ—કહો યારો.

હુવે કલ છસ વખત અકબરઅલી પડી હુરો ગીલમાનમે બેકલી;

કલા રો રો રીદવાન મા અલાહ—કહો યારો.

હુવે કલ અખ્યાસોછખને હસન કીયે હાયે ઝાલીમને કયેસા ચમન;

મોહમ્મદકા વીરાન મા અલાહ—કહો યારો.

યેહી કહેતે રોરોકે શાહે અરબ નહી હયે બઝુઝ ઝાતે મઝોલાકેઅબ;

હરમકા નીગેહખાન મા અલાહ—કહો યારો.

ખના ગમસે અંબ્ર કરમ અરઝખાર ઉલીગમસે હયે બંદી બેકરાર;

કહે કયુ ન દમ્સાન મા અલાહ—કહો યારો.

ઝરીફ અબ ન આગે હયે તામે રકમ બહેત સર કટાયા હયે અપના કલમ;

હીખે ગમ ક્યા ઈમ્કાન મા અલાહ—કહો યારો.

૩૬

વાવેલા હાયરે વાવેલા વાયરે,

દસ્તે બલામે ગયા મારા હુસેન વાવેલા—વાવેલા હાયરે.

ઝીનતે અરશેહલા રૈનકે હર દુસરા

ખુરજે અસદકા સીતારા હુસેન વાવેલા—વાવેલા હાયરે.

માદને રમ્મે નેહાં બાઇસે કોનો મકા;

હયે બાનેતો આરકારા હુસેન વાવેલા—વાવેલા હાયરે.

કુરરતુલ અગેને નખી રાહતે બાને અલી;

ખાતુંકા થા મે અવારા હુસેન વાવેલા—વાવેલા હાયરે.

કરતેયે શાહે ઉમમ નાનાકી ઉમ્મતકા ગમ;

બખ્શવાયે હયે ઉમ્મત દુબારા હુસેન વાવેલા—વાવેલા હાયરે.

અકરબા કટવા દીયા કુમ્બેકો લુટવા દીયા;

બહેરે ઉમ્મતકે સરબી નીસારા હુસેન વાવેલા—વાવેલા હાયરે.

ઝાહેરા શીઝે લઇ ખીચ લે અન્જરેકી;

તને અકદસસે સરકો ઉતારા હુસેન વાવેલા—વાવેલા હાયરે.

માતમે શખ્ખીરમે તાઝીમાદરો સુને,

ચરમ ગીરીયાં બન હયે ફુવારા હુસેન વાવેલા—વાવેલા હાયરે.

રોતે હયે હમ રોઝો રખ ગમસે અયે ફકેઅરબ;

तुम अम्मा मुदासे हमारा हुसेन वावेला—वावेला हाथरे.
 गालके जमत हो तुम शाइये उम्मत हो तुम;
 हमको इरदा हये तेरा सडारा हुसेन वावेला—वावेला हाथरे.
 बे गमे हाइलास दुर कीछये शाहा करे;
 अम्तका करदो रोशन सीतारा हुसेन वावेला—वावेला हाथरे.
 कहरते अन्दा यकी गमसे हये आरो हकी;
 हये जरीई येनी जादीम तुमारा हुसेन वावेला—वावेला हाथरे.

३७

वावेला हाथरे वावेला हाथरे.
 मेरा हये मजरा बोहीगर सलाम या अलाह—वावेला हाथरे;
 जगके अकरयो अला आये हये शाहे हुदा;
 काकाया तीरना अरोजे सीयाम या अलाह—वावेला हाथरे
 फुल गुले आगे नगी कुमारीये सवे आली;
 तुरे असर दातेमाके धमाम या अलाह—वावेला हाथरे.
 इसा कहें अफर जवा रनमे या तीरना दहा;
 कल कीये सीतमगर तमाम या अलाह—वावेला हाथरे.
 जरीमे नौशाह आ जग के दीया सरसे कटा;
 जगतमे जकर कीये हये मुकाम या अलाह—वावेला हाथरे.
 सैयदे शोहदाके तंछ सजदेमे मारा लंछ;
 छनो मलक गमसे रोते मुदाम या अलाह—वावेला हाथरे.
 रोते हये अयेरन नीसा गममेये मुजहोमसा;
 रोते जाहम अदी और अयेरल अताम या अलाह—वावेला हा.
 सैयदे शोहदाका गम करतु जरीई अल रकम;
 क्युं न होवेगा सर सज तेरा कलाम या अलाह—वावेला हाथरे;

३८

लुटे अहमदका आग या अलाह—लूटे.
 सडके करता इलक हये गुलोंपर शजको तपकामे लरलरके अमतरे;
 माहके हये जगरमे येही गमका दाध या अलाह—लूटे.
 पारो क्येसा या वो शीअ्रि ओही देयो गुलके लीये अनके गुलमी;
 पड़ेया करअकके जनमे वा पाकर सुराग या अलाह—लूटे
 तोड दाले नजुअतके जग गुल सात गुलके मुवे सारे फुलफुल;
 भर गये फुलफुले सादो अन्दाये आग या अलाह—लूटे.
 अयेसा लूटे हये सारे सीतमगर हये जया इस्का करनेसे आहर.

નુસ્તાને રીસાલત કીયે મે અરામ ના અલાહ—લૂટે.
 નીમળાં પીવાસે મલી તમામી પાનીકે બદલે અફસોસ સામી;
 ખુસે બરબરકે દેતેયે હુન્મે અવામ ના અલાહ—લૂટે.
 લે મમે જળ ચુલોકો સીનાપર કુમરીબોકે ચેલી થા જંબાપર;
 ખુલખુલોકો કીયે કબેદ કયું કર કુલામ ના અલાહ—લૂટે.
 કયા લીખે અજ અરીફે અઝાદાર હો મયા હઝરતે બન્દા લાઆર;
 હાલ હયેરાનો મુઝતર પરેશાં દમામ અલાહ—લૂટે.

૩૯

રહમતે કીરદીગાર હયે શખ્ષીર—રહમતે.
 રઝમે શખ્ષીર હરદમ રહમ કર રીઝઝકે ધરમે મઝમુત ઝમકર;
 રહ ખાતુન ચીર જીરે દુલદુલ સવાર હયે ખચેખર ગીર—રહમતે
 રીનકે હોં હું અચે કોમે બદકાર રહખરે ગુમ રહાંહું ખચરદાર;
 રખસેલી મેરે તાજા જીતાકી ખંદાર હયે ખેપીર—રહમતે.
 રાહતે જાં હું જીરે પયખર રૌશની ખખશે માહે મુનબર;
 રમઝ કુરઆમે આપતે પરવરદીગાર હય તલીર—રહમતે.
 રોઝો શખ્ષ ખુલ્મ કરતે હો હમપર રહા સાખર મંએ જૌરો સીતમપર;
 રાહકા મેરે અયે કુસ્તએદીલ ગુબાર હયે ઇકસીર—રહમતે.
 રોઝ ખામા અરીફે દીઘ અફમાર રહો બન્દાસા હરદમ અઝાદાર;
 રાહેમો મેહેફ્યા હક ખરોઝે શુમાર હયે દીલગીર—રહમતે.

૪૦

ગોહરે શાહવાર હયે શખ્ષીર—ગોહરે.
 હયે વતન જીમ્કા શહેરે મદીના ધાવો ખતમે નખીકા નમીના;
 વારે સે લાફતા સાહેમે જીવફકાર હયે શખ્ષીર—ગોહરે.
 જીરકા નાના શહે દુસરા હયે ખાખા ખચેખર શીકન મુરતઝા હયે;
 ખર ગુઝીદા અઝલસે યે પરવર દીગાર હયે શખ્ષીર—ગોહરે.
 ખુલ્મ ખેદી કીયે શાહેદોપર બાદ શાહે કમાનો કમીપર;
 ખન્જરે ખુલ્મમે હોકે સીના ફેગાર હયે શખ્ષીર—ગોહરે.
 મમે ઇખ્તે અલીમે અઝીઝો ખન્જરે મમસે સરકો કરાદો;
 રોઝે મહશરમે અપના વહી મમ કુસાર હયે શખ્ષીર—ગોહરે.
 ખીચ ખામા અરીફે સદ્દાર ફયેઝે બન્દા હયે રાહખર હમારા;
 મે અતા તેરે માતમમે ઝારો નઝર હયે શખ્ષીર—ગોહરે.

૪૧

કહે બા શૌરો શખ્ષેન ના અલાહ—કહે.

હુલા વીરાં નખીકા ચમન હયે ગુલે અખ્યાસો ગુલ નસતરન હયે;
 કુમરીયાં ખુલખુલાં નાલાં ઝન હયે હુસેન યા અલાહ—કહો.
 ચારો દેખાયે ક્યેસા સમાયા હુલા કસમને સરકો કટાયા;
 સરકો સહેરાયા હાતો કંચન હયે હુસેન યા અલાહ—કહો.
 યે પીસર વો શહે છન્સો બાકે કયા કહું હાયે અકબર બવાકે;
 ખુન્દ લખ ચૌર તીસ્તા દહન હયે હુસેન યા અલાહ—કહો.
 શહેર ખાતોકે યે ખોશચારે હાયે કાલમને અસગરકો મારે;
 સુખે ખુસે સબી પઞ્ચરહન હયે હુસેન યા અલાહ—કહો.
 બાકે બહેરે સકીતાવો હાયે બરકે પત્ની બખ અખ્યાસ કિહાયે;
 મરક દન્દામે પારા બદન હયે હુસેન યા અલાહ—કહો.
 નાના છતકે હયે ખતમે પયખર હાયે ખચેરનનીસા ઉન્કી માદર;
 તેરા ખાખ ત્રી ખચેમર શીકન હયે હુસેન યા અલાહ—કહો.
 રતમે ચેક શૌર માહશરયા ખરખો ખરખોયેસે હયે અકબરકુ મારા;
 સમીલાશે યે મારો કફન હયે હુસેન યા અલાહ—કહો.
 ચેક બાકીયે આખેદે ખીમાર ઉન્પે રહમ ન લાયે સીતમગાર;
 પામે ઝન્જીર હાતો રસન હયે હુસેન યા અલાહ—કહો.
 છાયા હરસુ હયે ગમકા સમાયા બખ ઝરીફ યે રીવાયત બતાયા;
 ખારાસા આલી ઉપર છે સન હયે હુસેન યા અલાહ—કહો.

૪૨

દરસનઅતે તોશીહ

ગમકુના હો ઝરીફ યા અલાહ—ગમકુના.
 લાલે અલમદયે ક્યેસા સીતમયા આખ બેસર હમામે હમમયા;
 ચીકકે તરગા કીયે શાહપે કૈમે કસીફ યા અલાહ—ગમકુના.
 હામેને અરશીયા કહેતે વારખ સારે મકલુકસે હયે અખયખ;
 વાદ કરતા રહા ઝેરે ખન્જર લતીફ યા અલાહ—ગમકુના.
 નામ તેરાયા હરદમ ઝખાપર ચૌર ચલતા ગુલપરયા ખન્જર;
 લજઝને વરલસે થા મુશરરફ શરીફ યા અલાહ—ગમકુના.
 માલવયા દોદેરખુલ હલામે તલખથી ઝીસ્ત દારે ફતામે;
 ખુન્દ શાતી કીયા જંગમે ગાહરીફ યા અલાહ—ગમકુના.
 લસ્કરે શામમે શીન્ત્ર ખદકાર સફૂ અઝલતા ખદર સીતમ ગાર;
 ખાદશાહે સુલયમાં વો મોરે ઝખફ યા અલાહ—ગમકુના.
 કાલેમોકા હુલા કારીયા તંગ રઝમે અકબરસે મઝમુ બ આહંગ;
 મેક હમલેમે કરદી શીકરતા રદીફ યા અલાહ—ગમકુના.

ફોએ બન્દાસે સનચતે તાઝા કરકે તહરીર લાયાહું શોઅરા;
બુશ લેહાનીસે ઉરકો સુનાયા ઝરીફ યા અલાહ—ગમકુના.

૪૩

તુજસે હું દાદાઅલાહ યા અલાહ—તુજસે.
દીને અહમદકી હો શેશતાઇ દીલે મેં મેનકો બખ્શે જી આઇ;
ગમે શોહદા કરેદીલસે શામે પગાહ યા અલાહ—તુજસે.
ગમમે સરવરકે માહતમ મયાવે જૌર ગમમે સીવા કુચ ન આહે;
ઝૌજ પર બખ્ત ગરખુજ તખ્તો કુલાહ યા અલાહ—તુજસે.
હો તુ મન્વાસ બહેરે મુકદ્દર લે આકાને છગરમે તું જૌદર;
નઝર મન્જુર કી ? સહીદોકે શાહ યા અલાહ—તુજસે;
છગકે ગમમે લે દરદો જાહા હચે અયેને ગમમે રાખદાન અયા હમે;
બાઇસે ગમ મીમે અપને તંદા ઇઝઝો જાહ યા અલાહ—તુજસે.
ગમનું કર અયે ઝરીફ કમઝપૌશ મએ ગમફયેતે બન્દાસે કરનઆશ
ગમે સરવરસે હો જાએ હાલત તખ્તાહ યા અલાહ—તુજસે.

૪૪

કહો બધા મળીને યા અલાહ—કહો.
આ બતો હાલ ગમનો કઠન છે યા લીખે લાતો બેચાર સુખનછે;
આય ગમવી રેહા બાગ વેરાન યમને યા અલાહ—કહો.
હું કહું છું હવે હાલ કાસમ જેના ગમમાં પરેશા છે આતમ;
આ ઘરે વરરે ગમમાં રેહાછે બતીન યા અલાહ—કહો.
બ્યારે કમન રાહતો મંડાઓ એક મંડવા ખુશીયી બધાઓ,
રહે ગયો બ્યાનો ત્યાં મંડવા હાથે બધીન યા અલાહ—કહો.
કહેવે દુલહન અરે મારો મોહન તમે પરવી રીત હું ૧૩ મન;
યાં મુકીને મને કંદા રહાછે બાઈને યા અલાહ
સેરો હતો તુમારો નુરાની શું કહું હાથે તમારી જવાની;
બમો તનમાં મુયારક રહાછે સહન યા અલાહ—કહો.
સું શોભાવે આ દુલો રંગીતો બે હાતોમાં કઠન બધેતો;
રહે ગઈ હાતમાં લાલ મેદી રંગીન યા અલાહ—કહો.
સું મુયારક ઘડી આજ જલ્વા તમે રતમાં ગયા હાલ રમવા;
યંહા મુકીને હાથે દુલહનને બેચા કરીન યા અલાહ—કહો.
કેવા જાલીમ હતા હાથે બદકાર લે લઈને છડી અલ્લે તલવાર;
પાની સરવરને અલ્લે લોહીયી રમીન યા અલાહ—કહો.
થઈ ગઈ રાંડ દુલહન દુખયારી હાથે કેવું થયું જન્મકારી;

મનની અરમાં ગદા હાયે મનમાં રહીને વા અલાહ—કહો.
 હાથ અસ્તગરનો થાયી લખુંહું કેવા નાદાં હતારે કહુંહું;
 જેવા ગમનાં રહી પાનો ખાક મલીન વા અલલાહ—કહો.
 વા તમારો ગવારો છે ખાલી થઈ ગયા તમે ક્યા રતના માલી;
 જો હમેને મુજા કંઠા રહ છે બસીને વા અલલાહ—કહો.
 દુખ મારો નહીં કેમ ગમનાં વાં ઉમીને નહીં કેમ રમના;
 વાં રમકડા તમે કેમ ગયાછે મુજીને વા અલલાહ—કહો.
 વા છે ગમનો તમારો રંગીનો હાય આદ્સોસ સોહીયી બરલો;
 ખાલી ના બદલે રેલા તુ લડુને પીછેને વા અલલાહ—કહો.
 ખેન કંહરે અરે બાઈ મારો વાદ આરેછે રમનો તમારો;
 સાત રમતી હતી હું તમેને લઈને વા અલલાહ—કહો.
 ક્યાંત સાતે હવે હું રમુરે બાઈ અસ્તગર કોને હું કહુંરે;
 હું જની ખુશ થઈને તમેને જોઈને વા અલલાહ—કહો.
 ખસ ઝરીફ તુ હવેના રકમ કર તારા કેવાયી છે હાલ મુજતર;
 ચાન બન્યા ગયો ગમનો હાથ સુતીને વા અલલાહ—કહો.

૪૫

ગમમે સરવરકા માતમ મયારે મયા—વાવેલા રોરોકર—ગમમે.
 ઉમ્મનકે ખાતરે હુસેન સર અપના જો કટાએ;
 દેમો તીસ્તા ગવારે ગત્રા વાવેલા રોરોકર—ગમમે.
 ર-મે જો અસ્તગર કે તંછ હાય સદ આદ્સોસ હવે;
 નહી પાની મીઠારે મીઠા વાવેલા રોરોકર—ગમમે.
 કહેતી શરીનાને યું અયે ચીયા અખખાસમન;
 મુજેહ પાની પીત્રારે પીત્રા વાવેલા રોરોકર—ગમમે.
 ખીમા સરા ઔર સમી મસ્તદે શાહે ઉમમ;
 હોયે કાલીમ જતારે જત્રા વાવેલા રોરોકર—ગમમે.
 તાઅને રમમે વોથા મેમેનો છપ્પને અલી;
 હોયા ખ-જરયતારે ચત્રા વાવેલા રોરોકર—ગમમે.
 અકબર હો પીઆસા ગુલુ ખા ગીરો બરછીકા જખ;
 કાપા અરશે ઉતારે ઉત્રા વાવેલા રોરોકર—ગમમે.
 ખતમકર તીખીયાં ઝરીફ વાસ્તે અપને હુસેન;
 સહે ર-જો બત્રારે બત્રા વાવેલા રોરોકર—ગમમે.

૪૬

રોરોકર સખીનારે બોલી અયે ખાખા હુસેન;

નાઝો નઅમસે મુજકા રખેગા સીનેસે ટોન લમા;
 ખાતુ અમ્મા હયે અરગરકે ગમસે ખાલી વો ઝુલા ઝુલાએરે—રોરો.
 અકબર ભાઇ પીઆરે મેરે ગયે હો કંઠા પર જલદ આઓ;
 ક્યોનય પુખી હયે ગમસે તુમારે રોરોકે નદીયાં બ હાયે—રોરોકર.
 ખાયા હુસેના ગમગીનો નાલાં કરતે હયે આહો ટુંગા;
 જલદીસે આઓ અકબર ભાઇ તુરે નઅને પાએ—રોરોકર.
 અયે મેરી અમ્મા છાતીપે કીસકી સાઝીગી મઅને બ;
 સમજ મનાકર ક્યોન બોલાવે હાતોંસે ક્યોન ખીલાયે—રોરોકર.
 દે ગયે દીલસા અયે મેરે બાબાં અમતક ન આયે નઝર;
 પાનીકે ખાતર ગયેયે અચાજાં વોભી નહી આયે—રોરોકર.
 ક્યોમી હયે કીને ગલેમે રસન હયે અફસોસ તીરના દહન હયે;
 શામકે જનીબ અપના સફર હયે આખસે પએરોમે આયે—રોરોકર.
 એકે નીકાહત બીમાર આખેદ ખાલીમ બઝેરો જશ;
 તઓકે બગરદન હાતો રસન હયે પાઝમે બેડી પીનાહે—રોરોકર.
 મસનદે બાબા હુટે જદાગર ક્યોદ હો અહલે હરમ;
 માહે સફરમે મુરકે અદમકો કુચ હયે અપના હાયે—રોરોકર.
 બઅને સખીના લીખને ઝરીફ અબ તાકતે ખામા નહી;
 અઝ ક્યોંઝ બન્દા મદશરમે બેશક આહીએ જમત પાએ—રોરોકર.

૪૭

સર કટાયા હયે અપના કલમજી લીખને સૈયદે શોહનાકા ગમજી;
 હાલે શખ્ખીરો શખ્ખર અહમજી કરતા રાવીને ઇસ બ રકમજી;
 યાને શખ્ખર ઇમામે હસન થા પારા પારા હોજરકા બદનથા—
 દેદી બેદાને પાળીમે સમજી કરતા રાવીને ઇસ બ રકમજી;
 વો હુસેના લકમ જલકા શખ્ખીર ઉન્કે કબઝમે હયે સખકી તકદીર;
 જલકા લઓ હો કલમપેર હુકમજી કરતા રાવીને ઇસ બ રકમજી.
 લીખકે નામે બકરઅબ બેલાયે છોડકર શાહ મદીનાકો આયે,
 ભેદેહમરાહ અહલે હરમજી કરતાં રાવીને ઇસ બ રકમજી;
 આમીલે શામકે શાહસે સરદાર કહે અબ કીજે બચેઅતકા ઇકરાર;
 ગયે શખ્ખર તો સુએ અદમજી કરતા રાવીને ઇસ બ રકમજી;
 કહે લાહોલપડ હરખે શખ્ખીર બારે દીગર ન કર અયેસી તકદીર;
 બર ન કરડુગા સરકો કલમજી કરતા રાવીને ઇસ બ રકમજી;

શીરતો બાંધે કમર બર અદાવત દુશમને જાહેા અહલે શકાવત;
 લશ્કરે શામ ખોલે અલમજી કરતા રાવીને ઇસ જી રકમજી;
 કર દીયા બધ જાળ ચરમજો આળ પીવાસ કે મારે લશ્કર હો ખેતાબ,
 પહેલવાનોકા લખપર થા દમજી કરતાં રાવીને ઇસ જી રકમજી;
 શીરતો હર ચેક જવાં રતપે આયા રાહે મઝોલામે સરકો કટાયા,
 પાંચે ખુદ્દે બરીનો ધરમજી કરતા રાવીને ઇસ જી રકમજી.
 સગદેમે થા પયમ્બરકા પીઆરા શીઝને આહ સરકો ઉતારા,
 મેહમા પર હુયા ચે સીતમજી કરતા રાવીને ઇસ જી રકમજી;
 ગમે શખ્શીરબી હયે ઇઆદત કરો મહશરમે હોગી શદ્દાઅત,
 ગમસે ગીરીયાં હયે અઝ કરમજી કરતા રાવીને ઇસ જી રકમજી;
 સીનઝે માદમે હયે દાગ ગમકા તનમે ખુરશીદે ખાવરકે લરઝા;
 હો ગયા ચર્ખે ગરદુબી ખમજી કરતા રાવીને ઇસ જી રકમજી.
 મરકદે શાહે શોહદાકો ચેકમાર દેખ આવે અગર કોઇ જવાર;
 ચુમીએ લખસે ઉરકે કદમજી કરતા રાવીને ઇસ જી રકમજી.
 હુરો ગીલમાનો છન્તા મલાએક કરતે સુખ્દો મસા ગમ ચે બેશક,
 રોતે હયે ગમસે શાહે ઉમમજી કરતા રાવીને ઇસ જી રકમજી,
 ખત્મ કર ઝરીફ ચે રીવાયત મીસ્લે ખન્દા નહી ગમસે તાકત;
 ખામાકે હોગયે ચરમ નમજી કરતા રાવીને ઇસ જી રકમજી.

હાયે હોય બનમે કુગત બનબરન દુખ્યારી,
 ખેપ હુટે બનજ છીને સારીરે હોય—હાયે બનમે.
 છોટા નાયક અસગરકો મારે તીર કાલીમ ગુલુખીચ કારીરે હોય—હાયે
 અબી ગોદીમે મેરે તડપતા થા બે સુઝતર હુવી તીરપે ખ્યારીરે હોય—હાયે
 આજ ખુલેમે કીસ્કુ ખુલાઈ દુધ કીસ્કુ પીલાઈ પુકારીરે હોય—હાયે બન
 હયે દહનસે તેરે ખુનખરી નીલે હોટાંકે મઝે તેરે વારીરે હોય—હાયે.
 તુમતો દુનીયાસે જલદી સીધારે નામ તેરા ન લેકર પોકારીરે હોય—હાયે
 ગોદ ખાલી મેરી કીનો અસગર તડપન લાગત હમે બયેના તુમારીરે હોય—હાયે
 આખે ખોલો ઝરા મેરે પીઆરે દેખો પુકતી હયે ખેવા ખીચારીરે હોય—હાયે
 શીર મઝે દેખુ કહા તેરી સુરત આતી ગમસે હયે આંખો અધારીરે હોય—હાયે
 કીસ્કુ અસગર મયે કહેકર પોકારે દાગ દીલપર હયે મેરે ચે બારીરે હોય—હાયે
 છોડ ખુલેકો સોચે કમીપર કયું કરે દહનકી મઝે લેયારીરે હોય—હાયે.

કોઈ કમકા હયે શખ્ખીર મહેમાં ચલી મકતલપે શાહકી સવારીર હોય—
 ખેવા બન ગઇ ખપા કુનખા સારા કરત બનજોરન ધસ તરહ ઝરીરે હોય
 છીને ખાલી સડાનાકી અફસોસ તીરપે ઝાલીમ તમાચેબી મારીરે હોય
 ફર્યેજે બન્દાસે કહેતા ઝરીફ અખ કમલીશાહ ખતમકર આશકખારીરે હોય—
 હાયે બનમે.

૪૯

કરતા હયે ઝરીફ અર્ઝ પેહી અહલે અઝાસે,
 રાના હો તો રો લો ગમે શાહે શોહદાસે—મારે ગયે પીઆસે.
 જીખરીલે અમી જીરકે કે જીલેકો જીલાએ;
 મલખુસ અતા સુખ હુવી જીરકો ખુદાસે—મારે ગયે પીઆસે.
 ઉમ્મતકે લીએ સર દીએ ફરજન્દો ખીરાદાર;
 પરસર ન શીરાયે કબી તસ્લીમો રઝાસે—મારે ગયે પીઆસે.
 વો કાન હયે અસ્વાર જે મરકબયે પયખ્ખર,
 સમજે વો હુસેના હયે મોહમદકે નવાસે—મારે ગયે પીઆસે.
 કાસમકા કંઠે જંગ મંએ શનજરફસે તહરીર;
 થા સુખ કફન ખુનસે પારગે હીનાસે—મારે ગયે પીઆસે.
 દો બાનજે શખ્ખીરકે ખેસર હુવે રન્મે,
 જીર અરજરે માસુમને ચેક તીરે જરફાસે—મારે ગયે પીઆસે.
 ખરછી જે લગી સીનએ હમ શકલે નખીપર;
 સીનેમે જીજર પુશ્તપે નીકલીથી કબાસે—મારે ગયે પીઆસે.
 જીસ વખત કલમ બાઝુએ અખ્યાસ કીયે હયે;
 મીલ અહલે દગા નહરપે કયા મકો દગાસે—મારે ગયે પીઆસે.
 શખ્ખીર કહે સીત્રમે સરકાઠને મેરા,
 જીરઅતથી કાં તુજકો હું મજબુર કઝાસે—મારે ગયે પીઆસે.
 જામ છીને હયે આદરતો સખ્ખીના કહી રોરે,
 કયું અહલે હરમકો કીયા મોહતાજ રીદાસે—મારે ગયે પીઆસે.
 અઝ ગોશએ દીલ ખીસ્તુ ઝરીફ દીલે નાલાં,
 ઝાહેર યે સુખન હોતા હયે આવાજે ખુકાસે—મારે ગયે પીઆસે.

૫૦

ખીશીયાં હો જીગર કયું ન ચે મઝમુને અલમસે,
 હયે અફકાકી બા શોહલે રવાં ચરમે કલમસે—શખ્ખીરકે ગમસે,

અમ્ર બસ હયે છસી ગમસે તપાં બરકે શરર બાર;
 સર પીટકે આરી કરેં હમ અબરે કરમસે—શખ્ખીરકે ગમસે.
 શીરદોસમે કરતે હંયે મલક તાઝીયા દારી;
 પરીયાં હો સીયાહ પોશ ચલી આગે ધરમસે—શખ્ખીરકે ગમસે.
 બહેતે હયે ગમે કુરરતુલ અયે નચેને તખીમે;
 મગ્વાજ હંયે દો ચસ્મ મેરે ફુલઝમો યમસે—શખ્ખીરકે ગમસે.
 મકતલમે ન અગ્ગ્યાસ ન અકબર નઝર આયે;
 સર મારકે સીલાહ સખીનાને અલમસે—શખ્ખીરકે ગમમે.
 ગમસે શહેદીકે હો ગયે કરમો બલામે;
 થે નાલા કુના ખાક બસર કાકસો જમસે—શખ્ખીરકે ગમસે.
 જો જુલમ અઝીદાને સખીનાપે કાયેથે;
 રોરોકે બંયા કરતીથી વો લાશએ અમસે—શખ્ખીરકે ગમસે.
 શીરદોસમે ઝહરાકો જો હુરને સુનાયે;
 તુકડે થા જીગર બયેનકો સુન અદલે હરમસે—શખ્ખીરકે ગમસે.
 મહશરમે યંકી હયે સદે શોહદામે ઉકોગે;
 ગર ઇશક હો કટવઝએ મર તેગે અલમસે—શખ્ખીરકે ગમસે.
 ગુલઝારે જીના કયુ ન હો વીરાન ખુદાયા;
 હંયે ચાક જીગર ખુલખુલો ગુલ નવહાંખવાં હમસે—શખ્ખીરકે ગમસે.
 ખામુશ ઝરીફ આગે નહી કીલક કો યારા;
 બન્દા તેરે ઉસ્તાદબી આઝીઝ હયે રકમસે—શખ્ખીરકે ગમસે.

૫૨

ફુલ અઉજો બેરખ્ખીલ ફૂલક હયે મીન અલક મીન અલક મીન અલક હયે
 ગમે શખ્ખીરમે સીના શક હયે રંગ ફક રંગ ફક રંગ ફક હયે;
 મકતલમે ગમકા મ અમે દસે ખવાં હું કયુ નહરઆં બા આહો ધુગા હું;
 મુન્તશર હો કીતાબે સખક હયે હર વરક હર વરક હર વરક હયે;
 માહકે દીલમે હયે દાગ ગમકા ગમસે ખુરશીદ ખાવર હયે અમકા,
 ખુને શોહદા અફકપર શફક હયે ગમ અદક ગમ અદક ગમ અદક હયે;
 બકકો ગમસે હયે બેકારી અબ્રકી ગમસે હયે અશકખારી,
 ચર્ખમે ગમસે ચૈદા તખક હયે કીયા કલક કીયા કલક કીયા કલક હયે;
 અયે ઝરીફ દીલ અફગારો નાલાં રશક કરતે હંયે તેરા સુખનદાં,
 મુલકે શોહરામે નઝમો નસક હયે મેરા હક મેરા હક મેરા હક હયે;

અસકે મજોદાને ગમ લીકકો દક હયે રંગ એહેરેકા રસ્તમકે દક હયે;
 ખઓદસે આતા મુહપે અરક હયે બહેરે ગમમે ગરક હયે ગરક હયે;
 શાહસે કરતેથે દાવાએ આતીત હયે યજીદી ઇમામનકે કાખીલ,
 શાહમે ઇસ્મે કીતના ફરક હયે કયા હમક કયા હમક કયા હમક હયે;
 ગમે છાન્ને અલીમે અઝીજો ખાક તનપર મલી હમને રોરો,
 પહેને કમ્લીકા તનપે દલક હયે કયા કલક કયા કલક કયા કલક હયે;
 દીલ હયે માતને શાહદાસે એ ચએન આહો નાલેમે ગુઝરે હયે દીનરએન,
 અમ ગીરીયાં હયે ઝૌર સીના શક હયે શાને હક શાને હક શાને હક હયે,
 હયે ઝરીફે કમલ નાશ હરઆં ફએએ ખન્દાસે હાફેઝ ખુશ ધલહાં;
 ફતરે ગમકા યાદ અબ સબક હયે હર વરક હર વરક હર વરક હયે,

કુદરતે કાદરસ્ત ઝહે ખલ્લાક કુખે અખલાક અખલાક અખલાક,
 કીસ્મે કેયુન રાનીસ્ત છતલાક કીલ આદાક આદાક આદાક;
 કાફ દરશુદ નેહા કર્દે આતીક કલ ફરહાદ એ મીસ્લ આમીક.
 હલાનદ નંદ કજરો અશરાક કદર અત્યાક અત્યાક અત્યાક.
 કખ્ખ રહ હયે લેવામાં કુનીફક કમ્તરી રસ્ત નફસે બદીલક;
 કલ્લ દર હસ્ત મેરા ખુરસાક કસ્ત ઝૌરાક ઝૌરાક ઝૌરાક;
 કાલ દર હસ્ત આશક શરી ગર્દે તલ્લા મીન કુલ્લે ફાની બકાફક;
 કુખે ઇઝની અનાલબજે અશકાક કીર ઇલ્લાક ઇલ્લાક ઇલ્લાક;
 કતરએ તુર જાતે અનલ હક કાદમો દરફએઝમીન તુર આશક,
 કુલ ઝરીફે ખન્દા મુરશદ બઅસ્દાક કુદસી ઉશ્શાક ઉશ્શાક ઉશ્શાક;

શહનશાહે મદીના યા અલાહ—શહનશાહે.
 ગાહરે રમઝ બેહેરે સખાવત માદને સીર રહુ દર છપ્પાદત,
 દાદ દરસર રાહ બેચું વો બાચું ચગુના યા અલાહ—શહનશાહે.
 સર બ સીજદા નેહાદા બતકખીર વાએ મકતુલ મઝલુમ શખ્ખીર,
 શીખ્ર ખન્જર ગીરફતો નશીસ્તા બરતીના યા અલાહ—શહનેશાહે.
 તેગ બર ગરદનશ ચું રવા ખુદ સખ તાઅત કુદ શાહ અફઝુદ,
 સર ન જુન્ખીદ મુખ્તારે દીને ખઝીના યા અલાહ—શહનશાહે.
 ગરકસે કે ગમે શાહે દીકર્દે અઝ અઝાબે હશર ચું ખુર કર્દ;

હસ્તમ્ કમ્બોલ ખાતમે આહમદ નગીના યા અલાહ—શહનશાહે.
 બહેરે-ઉન્મતે જદ દાદ સરરા જુલ્મ એ શુદ બહસ્તાદો તનરા,
 ખાના વીરાન અહલે હરમ બે સરીના યા અલાહ—શહનશાહે.
 રહે અહમદે મુખતાર મગમુન શુદા ગીરીયા કુના વાચે મખ્સુમ,
 નચોહા ખવાંચુ અમી શુદા બહેરે સખીના યા અલાહ—શહનશાહે.
 ખામા કશ ચું ઝરીફે સુખનવર દ્રએએ ખન્દા તુરા રોઝ મહશર;
 મમ અલમ કુન સીતમ હાચે ખાઝે બોઝીના યા અલાહ—શહનશાહે.

૫૫

ગુફત ઝમ્મેનખ બઆહ યા અલાહ—ગુફત.
 વાલીએ મન ખીરાદર હુસેના એ બગાયમકે હાલે સખીના;
 તીસ્ત લખ નીમજા કરદા હાલત તખાહ યા અલાહ—ગુફત.
 ગોશાહએ સખીના દરીદન ગોહરશરા બજુલ્મશ રખુદન;
 ઝદ તમાયા બજખસારે ગુલગું અચે શાહ યા અલાહ—ગુફત.
 કદે ઝન્જર દર પાએ આખદ દર ગુલુ તએક અફકન્દ હાસદ;
 ગશ દરી શુદ ખુદાયા બદશે ગયાહ યા અલાહ—ગુફત.
 કદે કુચરા ધ' ગમ હાએ ખીસીયાર હસ્ત લરઝાં તપાં અસ્ક ખુબાર.
 ખાક બરસર પરાગન્દા મુએ સીયાહ યા અલાહ—ગુફત.
 દર રસન્દ હસ્ત અહલે હરમ કદે ગોફત ખાતુએ જુલ્મો સીતમ કદે,
 તીફલે બેશીર મકતુલ દર કલ ગાહ યા અલાહ—ગુફત.
 દર ગમે તુસ્ત હરખાર મગમુમ ખું કેશા અસ્મ અફસોસ કુલ સુમ;
 શુદમ બેવા બરાચે તો ચેઝદ ગવાહ યા અલાહ—ગુફત.
 ખતમ કુન અચે ઝરીફે દીલ અફગાર દ્રએએ ખન્દા તુરા હસ્ત ખીસીયાર
 કુનીબર હાલે મન આદશાહ ચેક નીગાહ યા અલાહ—ગુફત.

૫૬

દાદ સરશીસ ખીલ યા અલાહ—દાદ,
 ગમે શખીગે શખ્ખર અયા નસ્ત દરઝગી હસ્તોબર આસ્મા ન અસ્ત
 ઝલઝલા હસ્ત બર અશે રખખુલ જલીલ યા અલાહ—દાદ,
 હુરો ગીલમા મલક જુન્નો આદમ મુસા ઇસા સુલેમાં દરીગમ,
 આહો નાલા કુના શુદા રહે ખલીલ યા અલાહ—દાદ.
 બહેરોબર ગતરો બરકો કુલ અશખર દરી ગમ શાહેફી હસ્ત લાચાર
 બા મહોદસ હુદુસે મુકદસ દલીલ યા અલાહ—દાદ.
 દર ગુલીસ્તાનો બરગો સમર ગુલ કુમરીયો વહશીયો તએરો ખુલખુલ

નીકદે સજરે મતી ગમકુનદ છાપ્પલ યા અલાહ — દાદ.
 એ કુનમ રકમ મઝમુને ગમરા ક્યોએ બન્દા એ તાજલ યમર.
 સરવરાઈ ઝરીફ હસ્ત અબદે ઝલીલ યા અલાહ — દાદ.

૫૭

અયે સહે મસ્તે ક્યોન ગયેરઝ તો — અયે.
 નેસ્ત જુઝતો કસે ચું મદદગાર બહેરે ઇસીયાં ગમસ્ત અશકે ખુંપાર.
 તુરે અહમદ કુદામસ્ત અદરલ હુનએન ગયેરઝ તો — અયે.
 ગમ્મોહરે બહેરે વાહદત કુદામસ્ત દર શુન્નઅત સખાવત કુદામસ્ત.
 મનઅએ જુદો ઇકરામ આશીનો ઝએન ગયેરઝતો — અયે.
 સામેરો શાફરો મખ્ખને કુલ તાહેરો અતહરો આતીને કુલ,
 નેસ્ત દરદીનો દુનીયા મરા જુઝ હુસેન ગયેરઝતો — અયે.
 માલેકે ખુદદ અશો બરીન અસ્ત શામેલે રમ્ઝ માફફે દીન અસ્ત;
 શાફ્ફો રોઝે મહશર કુદામસ્ત અયેન ગયેરઝ તો — અયે.
 બહેરે અહમદ શહે કરઅલાહ ઉકદ હાયે દીલેમન કુશાહ;
 ઈ ઝરીફ નદારદ દીગર હઝનો બયેન ગયેરઝ તો — અયે.

૫૮

વાએ તીફલક ચેકાર મન અઝતો — વાયે
 વહમ પરદાઝ બેહતબએ ખુશખુ વઝતે અશઆર મએ ઝુનીઅતગો
 વરફે સુખનમ બેહ અઝ શએર દારદ નીગાર મન અઝતો — વાયે.
 વા મકુન અઝ નીકામે સીયાહ ર વએલે મુદખલ મશઆદીદ હરસુ,
 વાકબ શેર રમ્ઝે બેખી ગુલઆઝાર મન અઝતો — વાયે.
 વાહેદે હસ્ત મુકલમી ગો વકત માનદ બદા હમ ચુની ગો,
 વલદીઅત બહેકે અયેનએતે તુરલખસાર મનઅઝતો — વાયે.
 વાલીયમ મુદકે માહલખએ ખુશ ગો વારેસે સુખન ગુલગુબેહ અઝતો.
 વરકે અરઝો સમાહસ્ત દીવાં શઆર મન અઝતો — વાયે
 વાઝગું સનઅતે શએરે મનગો વકફ દારદ ઝરીફ સુખનગો,
 વાહમ પરદાઝ મલા બઝાબે કરાર મન અઝતો — વાયે.

૫૯

મુફત મુખ્હે નસીમ યા અલાહ — ગુફત.
 રફત બાહે ખીઝાં દર ગુલીસ્તાં નખ્ખે ગુલ અહમદી શુદકે વીરાં,
 માલેકે ફકરે જખત નઇસુન મુકીમ યા અલાહ — ગુફત.
 શમ્સે મોહરે નખુઅત મોઅઝઝમ અન્જુમે તુરે ખાતુને અકરમ.

હસ્ત ખુરજે અસ્ત શાહે ઇખતુલ કરીમ યા અલાહ—ગુફત.
 દાદ સરશાહ અઝ બહેરે ઉમ્મત એ સખાવત બધ દર ઇખાદત,
 મનબએ લીલમ તીક્કઅત સલીમો અઝીમ યા અલાહ—ગુફત.
 ગમે શખીર ખર ઇન્સો બા નસ્ત બહેરોખર હુરો ખીલમા દરઆનસ્ત,
 રૂએઝ અફલે અઝાકુન અતાએ અલીમ યા અલાહ—ગુફત.
 ખામા કશ અમે ઝરીફે ઇગર ચાક દરગમે શાહુદી શતી ગમનાક,
 મશો અઝ બહેરે ઇસોયા સુ દરદા નદીમ યા અલાહ—ગુફત.

૬૦

બહેરે ગમ દર ગરીક શખો આશક—બહેરે.
 ગમે સૈયદે શોહદાસ્ત ખરલક આરઝો અફલાક લરઝદ મુતલક,
 ખુન દર કલ્બ હાએ કે બએતુલ આપીક શુદ સાદેક—બહેરે
 રીના શકુલ કમર ચુ દગીદન હસ્ત ગસ્માન મન ખુ ચરીદન;
 લખતે દોલ અન્દે મીઝગાન બેરુલ અલીક મન ફાએક—બહેરે.
 દાદ સર સરગરાદર ઇખાદત મસ્ક દર ઇસ્ક કરદન શુખઅત;
 કારેફે રમઝે મીનકુલ્લે ફજળ અમીક દર શાયક—બહેરે.
 કુદવ તુસ સાલેકી તુરે અએ નપેન ઇગરે ખાતુન અતીશાહ હુસનઅન
 ઝીક અશાફદો અન લાઇલાહા તરીક કિનાતક—બહેરે.
 ફએઝે બન્દા ઝરીફે હરત લાહદ મારેફત દાદ દર રમઝે વાહેત;
 કંદ મન અફે હલ મસ અલાહા દકીક ખીખાલેક—બહેરે

૬૧

ફાએલાતુન ફઉલો મફલિન—ફાએલાતુન.
 ફાએલાતન મફાઇલો ફએલન, ફાએલાતન મફાઇલો ફએલન,
 ફાએલાતન મફાએલો ફએલન ફફલ મફલિન—ફાએલાતન.
 સેગએ જમઓ વાહેદો ગાયબ અલમુઝાયા મુરબ એન તકારબ;
 હસ્ત બહેરલ ખરી કુલ મુસ્દસ હુસુલ તખ્તીકુન—ફાએલાતન.
 તએ કુનદ વાદીએ પએક ખામા શરહ મઝમુન પએરાઇ બમા;
 શતી ગવ્વાસ બહેરે મુકદર દકુલ કીસવત હુન—ફાએલાતુન.
 પુશતો પાએસ્ત દીવારે અશઆર દરઝખાં ને નકુસ્તીઝે મેમાર,
 કરદને શએર ઓઝાતો મીઝાં ઉસુલ બાકરેલન—ફાએલાતુન.
 હરફે મુતહરરેકો લખ્ખો માની પએસુબુકતર ઇઝાફત નેહાની,
 કારીયા દાં રવી હાલે ફાઇલ ફઉલ મફલિન—ફાએલાતુન.

ફાંચે બન્દા શુદ્ધ અફસરેસર બર ઝરીફ હસનઆ સુખનવર,
નઝમો નસ્કો દરીઘતેહદે હુલુલ શીરી સુખન—ફાંચેલાતુન,

૬૨

બગો અઝમન રદીફ યા અલાહ—બગો

શએરે મઓઝુ બમસ્દરો દન તન ફાંચેલુન ફાંચેલુન ફાંચેલાતુન;

બહેરે સાલીમ વતદ અન્દરીને ખરીફ યા અલાહ—બગો.

ખામઆની વો મઝમુનો તખ્તી ચું સુખન મુઝમલીલ તાબસુદતી;

મકુન શરહે કવારીઝે તખ્તે શરીફ યા અલાહ—બગો.

ચું ઝમીરો મીસાલશ નઝરકુન હાલે મુઝરીફ ખીલ ફેલ પુરકુન;

અઝરવી શામીલે અમ્રો નેહી ઝઘફ યા અલાહ—બગો,

મુફતન અઝશએરે દાનીસ્તને ખુબ માઝીયે મુતેલકો બેખી મરગુબ;

મુસ્તકન્દ શેરે શાયર બલખઝે લઘીફ યા અલાહ—બગો,

સનઅતે શેઆર તૌશીહ દાનદ ઇઝઝતે બયેતો મીસરા રૈહાનદ;

ફાંચે બન્દાસ્ત હરઆં કલમ કશ ઝરીફ યા અલાહ—બગો.

૬૩

બઝમે દીને સીરાજ યા અલાહ—બઝમે.

બેઝીયા કદ શુલખીરે ઝાલમ શમ્સ તીશઅત વો ફૈયાઝે આલમ;

શુદ્ધ વીરાન શખ્ખીર બા તખ્તો તાજ યા અલાહ—બઝમે.

દુરે દરીઆયે વાહદતો કસરત મકખીલે રખ ઉતુરે નખુઅત,

ગમે શખ્ખીર શુદ્ધ દરદીલમ લાઘજાજ યા અલાહ—બઝમે,

અનખુમે અખ મેહેરે સખાવત ગૌહરે લમઆં ખાતુને બખત;

કલ્લ શુદ્ધા હુસેનમ મુકદ્દર મીઝાજ યા અલાહ—બઝમે.

માદને નુર તઓહીદ ઈરફાં મશઅલે વુદ અકલીમે ઇમાં;

તાઅને પન્જગાના રેસાનદ ખીરાજ યા અલાહ—બઝમે.

ઈંસુખન દુરરેનાસુદતા શુદ્ધતી ફાંચે બન્દા બગો ચું ન હુદતી;

અયે ઝરીફ ઇંકે મઝમુનેગમ હસ્ત ખાજ યા અલાહ—બઝમે.

૬૪

કુન દોઆ મુસ્તશખ યા અલાહ—કુન.

બહેરે અહમદો હએદરો ખાતુઆલો અસ હાખ ઇઅર્ઝ ખીશનું;

ગોયમ નસશન મીનલલાહ ફતહુન કરીખ યા અલાહ—કુન.

ખખને ખએબર શીકન શેરે યઝદા અયે હુસેનો હસન શાહે દૌરા;

સમા મઝમુને મશહું અબુમો ગરીબ યા અલાહ—કુન.
 બામમા મઝેન ઝયેનુલ અબ્બાહમ બાકરો અસ્કરી મુસા કાઝમ;
 દારમ અલદ્રાઝ મત્રુઝ અય્યેનુલ અદીબ યા અલાહ—કુન.
 એ બગોયમ ગમે હાને શાહ કુલ્લે શયેધન કદીરન ઇલાહ;
 મરદમે ઝખમે ઇસીયાં ઇલાજે તખીબ યા અલાહ—કુન.
 ચઝગમે ઇસ્કે અલાહ કુશુદા ચું બહારે ખીઝાં ગુલ ફસુરદા;
 બરગો અજરો વોકુમરી ચો હમ અન્દલીબ યા અલાહ—કુન.
 મોનીસો યારો દીલદાર ગમખવાર ખેશો મુસ્તાક જુમલા હવાદાર;
 ગગ અરાનન્દ શાહ બહદો કરીબ યા અલાહ—કુન.
 કાદરે બલક બરમુગો માલી બરી બ-દા કરમ કુન ઇલાહી;
 ખીસ્તુ અઝે ઝરીફે યા રસુલેહ હખીબ યા અલાહ—કુન.

૬૫

બગો અઝ કમલીશાહ ઇસ્કે અલાહ—બગો.
 વાદહાં કુન દીલા હન્દે અલાહ બર ઝખાં નાનહુ રમુલ અલાહ;
 બાદ ગોયમ જમારા રાખશામે પગાહ ઇસ્કે અલાહ—બગો.
 સર ગુરો હમ બલીફા બઝારી ઇઝતી ચો હમ અદાવત સુમારી;
 બાનવારા દીગર બાકીયો જોગીશાહ ઇસ્કે અલાહ—બગો.
 મજનુ નાનક બગોઇ બઝંગરા બાકટોરીશાહ દીગર મલંગરા;
 નીઝ સીદી ઝુનકશાહ કુતમ ઇઝઝોબહ ઇસ્કે અલાહ—બગો.
 જોગ અદાબ તસ્લીમ હરખ્યાં અન્દગીયો સલામ બઝીશાં;
 ઇસ્કે મુજરા બનીફરદા દાની નીગાહ ઇસ્કે અલાહ—બગો.
 ફજોઝે બ-દા ઝરીફે અઝાદાર અઝ ગમે શાહે શોહદદીલ અફગાર;
 અશકારા બ અઝ્ઝાનહી ગમકુલાહ ઇસ્કે અલાહ—બગો.

૬૬

જોલ લખ પહેલેકાહ ખીસમીલ્લા બાદ નાતે નખી શરીયુલાહ;
 કમલીશાહકે તરફસે હો વલ્લાહ જમખ્યા કુકરાકો હયે ઇસ્કે અલાહ.
 જોગી બાકી બઝંગ જૌર નાનક કમલીશાહ સીદીમજનુ વો દીપક,
 જૌર અગેટીશાહ બુદલીશાહ ઝીરક ઇસ્કે અલાહ ફસખ્યા હોખીલ્લા,
 બા નવા હયે દીગર હયે ઝુનકશાહ હો જલાલી કસેરી શાહ હાશા;
 હફત અકસામસે હો તમાશા કાલુ મીનકુલ કહો ઇસ્કે અલાહ.
 ફીસ્તી શાહકો કહું જૌર મત્રકકો જૌર બગતી વો તખસી તીલખકો
 મટકીશાહ જૌર ચંદુર ભુજંગ કો હયે દીકમબરશાહકો ઇસ્કે અલાહ.

મેલ હરયેક કે જો સરગુરો હ'યે ક્યાં ભંડારી વોધજની સભી હ'યે,
 હો અદાલત ખલીફા બતરફી સીરરે હક રમજ બા ઇશક અલાહ.
 હમ હ'યે દસમાસી પુકરા અઝીઝો નીકલે માહે મોહરમમે દેખો,
 ગમે હુસનઅેનમે હમ ખુદી ખો દાલે કમલી ગલે ઇશક અલાહ.
 બન્દા ખાદીમ હ'યે સૈયદ કમલ પોશ બન્દા હ'યે કાદરી મુનલો ધરગોશ,
 ફઝેજે લસ્સાંસે શુદતારી કર નઅોશ બન્દા હરબાં કહો ઇશક અલાહ.

૬૭

ફાતેહા.

મોમેનો હક કર નઝર દીલસે પડો ફાતેહા,
 સુરએ કુલસે મગર દીલસે પડો ફાતેહા—મોમેનો.
 બર શહે બતમે નખી ચૌર ચહાર ચારબી,
 ફાતેમા અતહરકિપર દીલસે પડો ફાતેહા—મોમેનો.
 બુમલા શહીદાને મન પન્ગતન હુરનો હસન,
 બર હમા તીશના જીગર દીલસે પડો ફાતેહા—મોમેનો.
 બન્દા કર ખામે દરદ પડતુ મહમ્મદપે કુદ;
 ફઝેજે લસ્સાંહો અગર દીલસે પડો ફાતેહા—મોમેનો.

૬૮

શાહજી હમ દીલ જલે ખાક લે મુહપે મલે,
 પાંડિતંગે સર ખુલે કમલી પેહેનકર ચલે—શાહજી.
 લેતે હુસેનાકા નામ ચૌર હ'યે ખારા ઇમામ,
 ગમમે હો બેખુદ તમામ દીલકે પુટે આખલે—શાહજી.
 આપે અદમસે યહાં જાતે હ'યે કરબજ મીયાં,
 શાહજી સુનીઓ બંયા આતીશે ગમસે જલે—શાહજી.
 આપેથે તત્હીર ખી શાનમે જીન્કે યદી,
 લાયે હ'યે રહુલ અમી ઇઝઝો શરફ દેખલે—શાહજી.
 નુરે મહમ્મદ રસુલ જીએ અલીઓ ખુતુલ,
 ખાતમ શાહદત નઝુલ હકને કીયા જાનલે—શાહજી.
 બહેરે હમ્મત ઝુલફેરામ ખચેશો અકારબ તમામ,
 સર હ'યે કટાએ ઇમામ તાઅતે હકમેવલે—શાહજી;
 બન્દા ઝરીફકો હુસેન ફઝેજે લસાંસે ચે બચેન,
 ગમસે નહી દીલકુ ચચેન મક્સદાં દીલકે મીલે—શાહજી.

રીવાયાતે ખાકી.

આજ અયે ગમ જદો અહમદકા સરીના દુખા,
 ખાકમે હમેદરે સફદરકાં નગીના કુખા;
 હીલમ દરીઆએ રીસાલતકા વો થા દુર બેશક,
 રમ્મે અસરારે હલાહીકા ખજીના દુખા;
 સર જુદા તનસે કીયા ઇખ્તે અલીકા હસદમ,
 ખુદસે આપ્ત સદા માહે મદીના દુખા;
 કહેતેયે જ્યેનખો કુલસુમ બઆહો જારી,
 મરદીશે ચખ્ખસે બાબાએ સકીના દુખા;
 ગાદરે માની મીલી ફરજે લેસાંસે બન્દા,
 મહેરે ઇરફાંમે જરીફ કાડકે કીના દુખા;

૭૦

આજ મકતલપે ચડે રસ્તમે દૌરાં કીતને,
 દેખ ઉન્કો હુવે બેદીન ગુરજાં કીતને;
 ગુલમ ક્યા કાસમે નૌશાપે કીયે હયે જાલીમ,
 તને અતહરપે લગે બરછીકે ઝખ્ખા કીતને;
 આકે મએદાનમે હમ શકલે પયમ્બર હસદમ,
 ચેક અકબરને કીયે કલે ચર્જીદાં કીતને;
 આયે અખ્ખાસ અલમદાર અલમ લે અપના,
 ખખ્ખાફે અખ્ખાસસે કાફર હુવે બેખાં કીતને,
 હાલ અરગરકા લખ્ખોકો બતાયે શખ્ખીર,
 દેખ અરગરકો લખ્ખાં મારે હયે તીરાં કીતને;
 સર દીયા રાહે ખુદા અપના બરાયે ઉમ્મત,
 વાયે શખ્ખીરકે ઉમ્મતપે હયે એહસાં કીતને;
 બન્દા ઉસ્તાદકે અશખ્ખારકો સુન કર અયે જરીફ;
 શહેરે મખ્ખઈમે હુવે ખાદીમે લરસાં કીતને.

૭૧

મહેતર હયે દીલા, કીજ્યે વા, સુખ્ખકી શમશીર,
 ખતલાઈએ જૌહર, બજમે શોઅરામે, મઝમુ બફસાહત,
 અહવાલે ગમે સૈયદે શોહદા કર તાહરીર;
 મા ખતમે પયમ્બર હો મુજકો સલાહમે શીરદોસ ખતાખત,

જળ હઝરતે મુસલીમકા મીલા શાહકો નામા;
 ખુશ હોકે તમામી યારાને દીલીકો ખત પડકે સુનાયે,
 કુરકે તરફ કઝક કીયે હઝરતે શખ્ખીર;
 હમરાહ લે લકર, જળ કરમો બલામે, આયે બજમાઅત,
 ઇસ અરસેમે યેક કાસેદે ગમ દીદાને આયા,
 થા દીદએ પુરનમ બા નાલઓ અફગાં ઇસ તરહ સુનાયા,
 થા છખ્ખને અલી કુરીયે લાકરી હયે બેપીર;
 લે હાતમે ખન્જર, કી મકરો દગામે, મુસલીમકી શાહદત,
 ચે સુનતેહી ચેક આહ ડાયે પીટકે સરકો,
 ઔર યું હુવે ગોયા પરદેસમે જનકર મુસલીમ ગયે મારે;
 પેશ આયા વહી જો થા લીખા કાતીબે તકદીર,
 હો સાખરો શાકર, તુમ જોરો જફામે દીગ્ગન બઆફત,
 શખ્ખીરસે આકર મીયે જળ શામકે સરદાર,
 ઔર લાયે જંબાપર વો જાહેલે મુતલક, ઇસતરફકે ગુફતાર;
 કયું બઝેઅતે હાકમમે કીચે આપને તાખીર,
 રહેલત કીયે શખ્ખર, હયે મુલકે બકામે, વાલીએ ઈમામત;
 હઝરતને કહે ઉન્સે કે અયે દુશ્મને ઇમા,
 મઝે જીગરે મહમ્મદ હાકમકી તુમારે બયેઅત કરે કયુકર,
 નાઝીલ કીયા અલાહને જો આયતે તત્હીર,
 બસ આલે પયખ્ખર કી વરફા સનામે સુન છોડો જહાલત;
 ચે સુનતેહી મલઉન કીયે જંગકો આગાઝ,
 હાઝર થે તમામી શખ્ખીરકે યારાં મયેદામે સફારા,
 લે કાસમે નૌશાહ ચલે હાતમે શમશીર,
 ચેક તરફસે અકબર મઝેદાને વેગામે આયે બઅદાવત;
 અખ્ખાસ અલમદારકી જીસદમ ચલી તલવાર,
 ચેક વારમે દોચાર અકસર હુવે અસવાર દર ફૌજે સીતમગાર,
 જળ પાયે શાહદત તો હુસેના હુવે દીલગીર;
 સળ અહલે હરમપર હઝરતકી સરામે બરપાયી કીયામત,
 કીસ તરહ રકમ કીજીએ ગમ ચશમ હયે પુરનમ,
 ન કીલકકો યારા કીરતાસ હયે પારા બેહોશહું ગમસે;
 બેશક હયે જરીફાંકે મઝામીનમે તાસીર,
 ક્યા પડતે હયે ખુશતર ચે બઝમે અઝામે લીખતાઝા રીવાયત.

મેહેતા જમનાદાસ ભગવાનદાસની કુંપનીએ

પ્રગટ કરેલાં પુસ્તકો.

શાળોપયોગી પુસ્તકો.

રૂ. આ. પૈ.

સેન્ડક્રી મઈનના મિનીંગ (૧૫૦ પાનાના) ...	...	...	૦ ૧૨ ૦
રોયલ રકુલ પ્રાધમરના મિનીંગ ...	...	...	૦ ૪ ૦
રોયલ રીડર નં ૦ ૧ લાના મિનીંગ ...	...	...	૦ ૬ ૦
રોયલ રીડર નં ૦ ૨ જના મિનીંગ ...	...	...	૦ ૮ ૦
રોયલ રીડર નં ૦ ૩ જના મિનીંગ ...	...	...	૦ ૧૦ ૦
રોયલ રીડર નં ૦ ૪ થાના મિનીંગ ...	...	...	૦ ૧૦ ૦
રોયલ રીડર નં ૦ ૫ ખાના મિનીંગ ...	...	...	૦ ૧૨ ૦
હાવર્ડક્રી પ્રાધમરના મિનીંગ (મોટો) ...	...	...	૦ ૪ ૦
હાવર્ડક્રી અંગ્રેજી ખીજ ચોપડીના મિનીંગ ...	...	...	૦ ૬ ૦
કારમી આમાદન નામાનો અં ૦ ગુલ તરબુસો ...	...	...	૦ ૨ ૦
શાળોપયોગી ડ્રાઇકો ...	...	...	૦ ૧ ૦
ન્યુ રોયલ નંબર ૧ લાના મિનીંગ ...	...	...	૦ ૬ ૦
ન્યુ રોયલ નંબર ૨ જના મિનીંગ ...	...	...	૦ ૮ ૦
ન્યુ રોયલ નંબર ૩ જના મિનીંગ ...	...	...	૦ ૧૧ ૦
ન્યુ રોયલ પ્રાધમરના મિનીંગ ...	...	...	૦ ૩ ૦
શોર્ટ સેન્ટેન્સીસ (અંગ્રેજી અને ગુજરાતી) ...	...	...	૦ ૨ ૦
બાળમિત્રના મિનીંગ ...	...	...	૦ ૩ ૦
બાળ ચિત્રપોથી અથવા ગુજરાતી પેહેલી ચોપડી...	...	...	૦ ૧ ૦
વિકારની નોટસ ...	...	...	૦ ૧૨ ૦
લેખ્યસટેલની નોટસ ...	...	...	૦ ૧૨ ૦

વારતાઓના પુસ્તકો.

ગીરધરકૃત રામાયણ ...	૨ ૮ ૦	રીડલ શીખવાની ચોપડી ...	૦ ૮ ૦
જનગંધર આખ્યાન ...	૧ ૮ ૦	ક્રીકેટ ગાઇડ ...	૦ ૧ ૦
મદાલસા આખ્યાન ...	૦ ૮ ૦	દરેક માણસ જાતે વૈદ... ૧	૦ ૦ ૦
સ્ત્રીવિલાસ ગરબાવળી... ૦	૮ ૦	કલગી ગાયન સંગ્રહ ...	૦ ૧૨ ૦
દલપત અને ધનપાળની વારતા ...	૦ ૨ ૦	મુરખાની વારતા ...	૦ ૧૨ ૦
સજ્જનતા મેળવાના સાધન. ૦	૨ ૧ ૦	અભીમન્યુનો ચક્રાવો ...	૦ ૮ ૦
પાર્વતિ લક્ષ્મીજીનો સંવાદ ૦	૧ ૦ ૦	ઓખાહરણ ...	૧ ૦ ૦
વલ્લભકૃત કાવ્ય પુસ્તક ૧ જી ...	...	સુધન્વા આખ્યાન ...	૦ ૬ ૦
વલ્લભકૃત કાવ્ય પુસ્તક ૨ જી ...	...	...	૦ ૧૨ ૦
...	...	...	૦ ૧૨ ૦

પ્રેમરાય અને પ્રેમગવરી ... ૦ ૪ ૮

ઉરદુ હરકમાં છેલ્લા પુસ્તકો.

તોલકુએ દીલઝીરખનઝરા	૯	૧	૦	નયરગે ધરક	...	૦	૪ ૮
ગુલશને ખાહાર અફઝા...	૦	૨	૦	દાદે દરિયા...	...	૦	૩ ૦
નકશે સુલેમાની	...	૦	૨	૬	નતીજઝએ અસ્મત	...	૦ ૩ ૦
અન્નમે સુખાવન	...	૦	૫	૦	ગુલઝશને ખેનઝીર	...	૦ ૪ ૦
અલીખાખાને ચાલીસ ચોર	૦	૩	૦	૦	અફઝીરે આઝમ	...	૦ ૪ ૦
ગુલશને ખેદાદ	...	૦	૩	૦	ગુલેખકાવલી નઘ	...	૦ ૪ ૦
ગુલશને ખેખાર	...	૦	૩	૦	રાતમનાઘ	...	૦ ૪ ૦
લયેલી મજનુ	...	૦	૨	૦	માલમુદશાહે મજનવી...	૦	૪ ૦

નાટકનાં પુસ્તકો.

ગુલશને ખેખાર ઉર્દુ તમાશાએ પુરખાર (કે જેની અંદર નવ ઉરદુ ખેલો, ખે જલસા, બંદગીઓ, અન્નરાના ગાયનો, તથા મુજરાઓમાં ગવાતી ૧૫૦ મજલોનો સંગ્રહ કીધો છે.	૧	૪	૦
ચંદ્રસેન ને ચંદ્રપ્રભા નાટક	...	...	૦ ૬ ૦
પ્રંદા દુઃખદર્શક	...	...	૦ ૬ ૦
છેલ સેલાણી અને વિક્રમ ચરીત્ર નાટક...	...	...	૦ ૬ ૦
તમાશાએ નતિજઝએ અસ્મત	...	...	૦ ૬ ૦
અન્નમે સુખાવન (ઉર્દુ બાદશાહે ખોદાદોસ્ત)	...	...	૦ ૫ ૦
ચંદન મલ્યાગરી નાટક (પાંચમી આવૃત્તિ)	...	...	૦ ૪ ૦
તમાશાએ ચાંદખી...	...	...	૦ ૪ ૦
મકેઝના (ઉર્દુ અફઝરે ચરતર)	...	...	૦ ૪ ૦
તોલકુએ દીલઝીરા (ઉર્દુ નઘ ઇન્દર સભા)	...	...	૦ ૨ ૦
સોખતે અસર અથવા મોહન દુઃખદર્શક	...	...	૦ ૩ ૦
નયરગે ધરક	...	...	૦ ૪ ૦
નકશે સુલેમાનીનો ઉરદુ ખેલ	...	...	૦ ૩ ૦
ગુલશને ખાહાર અફઝ (ઉર્દુ નઘ ઇન્દર સભા)	...	...	૦ ૨ ૦
ગુલેખકાવલી નવી	...	...	૦ ૪ ૦
અન્નમે સુખન (ઉર્દુ તીરીયા ચરતર)...	...	...	૦ ૩ ૦
ગુલશને ખેખાર (ઉર્દુ ખુલખુલે ખીમાર)...	...	...	૦ ૩ ૦
અલીખાખા ચાલીસ ચોર	...	...	૦ ૩ ૦
દાદે દરિયા (ઉર્દુ બાદશાહે ખુદાદાદ)	...	...	૦ ૪ ૦
ધરક નવ બહાર (ઉર્દુ ચંદ્રઅન મોહીયાર)	...	...	૦ ૨ ૦
નંદરાખ અને સતિ સુલોચનના ગાયનો	...	...	૦ ૨ ૦
લયેલી મજનુ	...	...	૦ ૨ ૦
મુવ આખ્યાન ખેલમાં ગવાતા ગાયનો	...	...	૦ ૧ ૬
હામાનતા ખેલના ગાયનો	...	...	૦ ૧ ૬

રસીકનો અતી રમુજ દારસ	...	...	...	૧ ૦
આત્મક શકરખી તથા ગુરુજીની મહામહત્ત્વ દારસ	...	...	...	૧ ૦
શ્રીકૃષ્ણવીલાસ ગાયન	...	...	...	૨ ૦
મોતીશા અને દાહી વહુનો દારસ	...	...	...	૨ ૦
જલસએ સનોખર	...	...	...	૩ ૦
અકસીરે આઝમ (ઉર્દૂ તીલકસ્માતે સુલેમાની)	...	...	...	૧ ૬
ચાંપરાજ હાંડાના ગાયન	...	...	...	૧ ૦
બેરથરીના ગાયન	...	...	...	૧ ૬
ગુલીસ્તાને ખાન્દાને હામાન	...	...	...	૪ ૦
ગુલીસ્તાને રાગ ભાગ પેહેલો. (પ્રખ્યાત ગાનારીના ગાયનો).	...	...	...	૩ ૦
ફસાનએ અબ્બાસ	...	...	...	૪ ૦

બીજા નાટકનાં તથા પરચુરણ પુસ્તકો.

હિંદુસ્તાની ગાયન સંગ્રહ ભાગ ૧, ૨, ૩, દરએકનો.	...	૧ ૦ ૦
સીતમે હાંમાન ઉર્દૂ ફરેએ અબ્બાસ	...	૮ ૦
અંજમે ઉલ્લત ઉર્દૂ હુમાયુન નાસીર	...	૬ ૦
જફાએ સીતમગર	...	૬ ૦
બેનજર બદરે મુનીર	...	૪ ૦
પુરત ભગત	...	૪ ૦
હાતમખીન તએ ઉર્દૂ અફસરે સખાવત	...	૬ ૦
હન્સાફે માહમુદશાહ ગઝનવી	...	૮ ૦
ગુલમે અઝલમ ઉર્દૂ જૈસા બો વૈસા લો	...	૬ ૦
ફરેએ રીતના ઉર્દૂ ચાલતે જર...	...	૬ ૦
સએફુસ સુલેમાન	...	૬ ૦
ખવાબે મોહબ્બત	...	૬ ૦
અબ્બાસે પારસ્તાન...	...	૬ ૦
ગુરે રાઝદશાહ	...	૬ ૦
તીલસમે બેહરા	...	૩ ૦
બાગીરશાહ ગોહર	...	૩ ૦
શકુન્તલા	...	૩ ૦
સદેવંત સાવલીંગા	...	૧ ૬
પ્રમસેન રસીકના ગાયન	...	૧ ૦
ગોખાદરણનો ઓપેરા...	...	૧ ૦
૩૬૬ મણી હરણ	...	૧ ૦
ગોપીચંદ નાટક (ગુજરાતી)	...	૬ ૦
મૃચ્છકટીક નાટક	...	૮ ૦
કરણ વેલાના ગાયન	...	૧ ૦
મદાલસા	...	૧ ૦
વીરસિંહ ચંદ્રિકા	...	૧ ૦
નારાયણરાવ પેશવાનો ખેલ	...	૩ ૦
છપરતે અફઝા	...	૩ ૦
શાહજાં શાહપરી	...	૨ ૦
ગુલબહારે મુઝફરશાહ	...	૨ ૦

એ સિવાય દરેક જાતની નાટકની, વારતાઓની, અંગ્રેજી, ગુજરાતી, ઉર્દૂ, ચોપડીઓ પણ મળશે. જયાંય લેનારને કમીશન ધણુંજ સાર આપવામાં આવશે.

મેહતા જમનાદાસ ભગવાનદાસની કુંખની,

મેનેજર—જમનાદાસ ભગવાનદાસ,

ટેકાણું—મુખ્યમંત્રી ભુલશ્વર આગળ.

ઝહેર ખખર.

લેવો તો જરૂર-ધ્યાન રાખી-આખરવેર વાંચી જાઓ ખીસાદ માત્ર આઠ આનાની છે. વાસ્તે લેવો વાપરો અને ખાતરી કરો. ખચીત ફાયદો થસે.

ધણી એક જાતની અકસીર દવાઓ વેચવાની છે. કે જે દરેક માણસને રાખવાની જરૂર છે કારણ કે ધણીજ ફાયદાકારક છે, અને વળી ગરીબોને લેવાને સગવડ પડે માટે કીંમત ધણી ઘુઘરા રાખી છે. આ દવા હમોએ લાંબા વખત સુધી અજમાએસ કીધા પછીજ બહાર કાઢી છે, અને જે દરદીઓએ એનો ઉપયોગ કર્યો છે તેઓને તરતજ ફાયદો માલમ પડ્યો છે.

(૧) તાપની દવા.

(એક સીસીના આના ૮.)

આ દવા ૭ દિવસ સુધી ચાલસે. અને ઠાઠખી જાતનો તાપ અથવા બોખાર દૂર કરસે, અને વળી તેની સાથે બગડી ગયેલું લીવર અને લોહી સુધારસે. દરદીએ ત્રણ ચાર સીસી વાપરવાની અવશ્ય જરૂર છે. અને ત્યારપછી તેનો ગુણ તરત માલમ પડશે.

(૨) સંધી થા અને લખવાના દરદા સાડ

આંગને મસલવાનું (લોનીમેન્ટ) તેલ તથા
ખાવાની ગોલી.

(બે સીસીના આના બાર)

આ તેલ આંગને મસલવાથી અને આ ગોલીઓ ખાધાથી વાનું તથા લખવાનું દરદ જાય છે, અને ગમે તેવા અસકા અથવા પેન મારતી હોય તેને જરૂર દૂર કરે છે. એક દિવસમાં બે ત્રણ વખત મસલવાથી તથા ગોલી ખાધાથી ખચીત ફાયદો થસે.

(૩) ખાંસીની ગોલીઓ.

(એક સીસીના આના ૭.)

આ ગોલીઓ ધણીજ અકસીર છે. અને ગમે તેવા ઠંડાથી બે-બાર થઈ ગયેલા આદમીને દહાડામાં બે ત્રણવાર લીધાથી આરામ થાય છે.

(૪) બેલાખની ગોલીઓ.

(એક સીસીના આના છ.)

આ ગોલીઓ ઝાડો લાવવાને ધણીજ અકસીર છે એ ગોલી રા-
તના મુતી વખતે લીધાતી વગર દુખારો કરવે ઝાડો સાફ આવેછે અને
લીવરને ધણીજ ફાયદો કરે છે.

(૫) વાયોલેટનું દાંતનું મંજન.

(એક સીસીના આના છ.)

આ મંજન લગાડવાથી મોઢોડાનો દુર્ગંધી વાસ દૂર થાય છે. ખા-
રામાંથી લોહી જતું હોય તે બંધ થાય છે. અને સુંજેલા ખરા નરેમ
પડે છે. અને વાપરનારને બોખાર લાગુ પડે તેનો પણ અટકાવ કરેછે,
અને સેહેજ સાજ બોખાર હોય તેને પણ મટાડે છે, જરૂર પડે તો દહા-
ડામાં બે ત્રણ વાર ધસવું.

(૬) દરાજનો મલમ.

(એક ફાપડીના આના છ.)

આ મલમ દહાડામાં બે વખત અથવા એથી વધારે વખત લગા-
ડવાથી કાઠખી જાતની દરાજ અથવા ખરપસુ મટે છે, એટલુંજ નહીં
પણ આ મલમથી ખરપસાનો રોગ તદન નાશુદ થાય છે, અને લગાડવાથી
આગ પણ બળતી નથી.

(૭) હજમીઅતની ગોલીઓ.

(એક સીસીના આના છ.)

આ ગોલીઓ ગમે તેવા સખઅથી ખાધું હજમ ન થતું હોય તો દ-
હાડામાં બે ત્રણ વખત ખાનું ખાધા પછી લેવાથી ખાધું પાચન થસે,
અને ભુખ પણ લાગશે. આ ગોળી છ દિવસ ચાલશે.

તાજે કલમ—વરાકોએ ઉપલી દવા વાપર્યા પછી મેહેરબાની ક-
રીને તેના સારા અથવા માઠા ગુણવિશે તેના બનાવનાર મી. હરામજી
હોરમસજી જમુજીના નામથી બેરીંગ ડાગળ લખી મોકલવું; ટેકાણું—
ધોખી તલાવ દસવાડી ઘર નં. ૫૧

ઉપલી દવા મળવાના ટેકાણું.

આ દવાઓ ભુલેશ્વર આગળ મેહેતા જમનાદાસ ભગવાનદાની દુકા-
નીની દુકાનેથી, અથવા તેના બનાવનાર મી. હરામજી હોરમસજી જમુજી
સાસેથી, ટેકાણું ધોખી તલાવ દસવાડી ઘર નં. ૫૧.

જમનાદાસ ભગવાનદાસ કું.

(સોલ એવર) ભુલેશ્વર, મુ. મ.

